

Életünk

AZ EURÓPAI MAGYAR KATOLIKUSOK LAPJA

III. évfolyam 5. szám (3. Jahrgang Nr. 5.)

A Z St.Gallen — Erscheint monatlich

1971 május 1.

Megújítjuk Szent István felajánlását

A mi különleges Mária-tiszteletünk alapja Szent István történelmi értékű felajánlása, mellyel Máriát Magyarország Pátrónájává választotta. Hartwik püspök feljegyzése szerint 1038 augusztus 15-én, Nagyasszony napján, István király betegágya köré gyűjtötte az ország egyházi és világi vezetőit. «Azután atyailag az elnyert igaz hit fenntartására és az igazság követésére inté őket, szívükre kötötte a testvéri szeretet láncait, a tisztaság gyakorlását, az alázatos lelkületet s különösen a kereszténység zsenge vetésének ápolását. E szavak után kezét és szemét az égre emelte s így kiáltott fel: *Memyei Királynőm! a világ dicső megújítója, pártfogásodba helyezem az anyaszentegyházat a papsággal és a püspökökkel, az országot pedig a vezetőkkel és az egész néppel egyetemben s tőlük most végső búcsút veszek és kezedbe ajánlom lelkemet.*»

A szent király halála után felajánlását a magyar nemzet a Szűz Anyával kötött történelmi értékű szerződésnek fogta fel. Szent László törvényei pl. már a szent király végrendeletére való hivatkozással rendelik el, hogy Máriát Magyarország Pátrónájának, országunkat pedig Mária Országának (Regnum Marianum) nevezzük. Pénzeinket, zászlóinkat ősidők óta a Szűz Anya képei díszítik s a tiszteletre emelt székesegyházak, kolostorok és templomok hatalmas száma mutatja, milyen elterjedt volt a Nagyasszony tisztelete az egész országban.

A szent király felajánlását többször is megújították az egész nemzet nevében. A Nagyasszonynak ajánlották hivatalosan az országot 1038 után 1317-ben, 1693-ban és 1896-ban.

1693-ban a nemzet háláját Esterházy nádor imájában foglalták össze: «Hozzád kiáltottak öseink és minden ínségükből kiszabadultak, mert éber szemed folyton-folyvást vigyázott örökösödre, mindörökké áldott Nagyasszonyunk! Tapasztalatból mondhatjuk, hogy éretted áldott meg minket az Úr!» Micsoda hittel rebegi el háláját ez a török rabságból szabadult nemzedék, mely «a múlt fényéből, a jelen nyomorúságából és a jobb jövő reménységéből a lelke szövőszékén és húrján szövögette a nemzedékek és századok énekét, a 'Boldog Asszony Anyánk'-at.»

A milleneum idején, 1896-ban, a hivatalos felajánlás szövegében ezt a részletet találjuk:

«Magyarok Nagyasszonya, Szentséges Szűz Mária! Kilencszáz éven át élvezett pártfogásodat megköszönve, kérünk, hogy ezután se vond meg tőlünk anyai jóságodat. Első szent királyunk előre látta népe árvaságát és Neked ajánlott minket... Hatalmas szöszölönk voltál szent Fiadnál a letűnt századok alatt. Csak így maradhattunk meg tengernyi ellenség közt kereszténynek és magyarnak. Anyai oltalmadban bízunk most is.»

A második világháború után a magyar katolikusok az 1947-48-ban megtartott Boldogasszony-évében újították meg a szent király felajánlását. A bíboros prímás ekkor ünnepélyes fogadalmat is tett: «Magyarok Nagyasszonyának ünnepét (okt. 8.) majd nyilvános ünneppé tesszük, magunkra vállalt kötelező szentmisével üljük meg, ha a Nagyasszony ezer éven át mindenkor tapasztalt nagy hatalmával és édesanyai szeretetével átsegít minket a gyászborult egek, háborgó tengerek viharán, vészén át!»

Némely modern teológus azt tartja, hogy a mi Nagyasszony-tiszteletünk vallási eltévelyedés és abból a gyerekes képzelődésből fakad, hogy Isten irányítja a nemzetek történetét és azok fölött hívei földi érdekeinek megfelelően ítélkezik.

Ezzel a fennhéjázó és a kinyilatkoztatással ellenkező felfogással nem akarok vitába szállni, inkább emlékeztetek arra, hogy az imára az embernek van szüksége és a kinyilatkoztatásból tudjuk, hogy Isten meghallgatja imánkat és történelmi ítéleteit nem pártosan, hanem igazságosan hozza.

Egyszer egy nehéz helyzetben Lincoln amerikai elnököt megkérdezték: «Hát most kinek a pártján van az Isten?» Ó erre minden habozás nélkül azt felelte: «A fontos az, hogy mi legyünk az Úristen pártján!» Nem több-e az élet viharában egy ilyen biztos válasz a száraz teológiai okoskodásnál?!

Életidegen, olesó és száraz okoskodás nem törheti meg bennünk öseink hitét és bizalmát. Újítsuk meg nagy reménnyel István király történelmi értékű szerződését és ne csak Fatimában, hanem mindenütt, ahol összegyűlnek 1971 augusztus 15-én Mária Országának árva fiai!

VECSEY JÓZSEF

Anyák Napja 1971

Fogyasztó társadalmunknak ma kedvelt témája az új erkölcs, melynek szinte érthetetlenül keresztény morálteológusok körében is akadnak képviselői. Az új erkölcs tan apostolai sajnálatosan közel járnak a szabadszerelmék rég túlhaladott elveihez, túllicitálják a marxizmus idevonatkozó felfogását és nyíltan pálcát törnek a házasság előtti illetve házasságon kívüli nemi élet mellett. Mint mondják, jobb a kötetlenséggel járó nemi szabadság a házasság előtt, mint egy rosszul sikerült korai házasság, és még mindig jobb, ha a házasság előtt utakon járnak, mint-hogy felbontanak egy több gyermekkel megáldott házasságot.

Hol lenne a helye ebben az új társadalomban az édesanyának?

Vagy elfelejtették volna a merész újítók saját édesanyjuk szeretet gondoskodását, a körülötte kialakult meleg családi fészket, gyermek- és ifjúkoruknak azokat az éltörölhetetlen kedves emlékeit, melyeket a gyermeknek csak az édesanya adhat útravalóul egyszer az életben? El akarják rabolni azt az anyai szeretetet az utánunk jövő generációtól, mely az ő gyermekkorukat és ifjú éveiket megaranyozta?

Ha a mai társadalom elfogadná az új szexuális tétételeket, kiforgatná tagjait emberi mi-voltukból. Lebontaná legalább is egy részét azoknak a válaszfalaknak, melyek az állattól elválasztanak bennünket. A legtöbbet jelentő emberi szeretetre, az édesanyai szeretetre való felkészülés helyett leányainkat ez az új társadalom arra nevelné, hogy nem az édesanyai szeretet a fontos a házasságban, hanem a manapság annyit hangoztatott, de külön végig nem gondolt szexuális egyensúly. Ezzel a zavaros fogalommal helyettesítők a házassági hűséget és szeretetet és elfelejtették, hogy az igazi házasság életet a házastársaknak egymáshoz fűződő kötelekei és érzelmi beteljesülése jelenti. Ennek édes, kettő-jüket összekötő gyümölcse a gyermek, akinek megérkezésével az anyaság és az anyai szeretet a házasság csúcsát jelenti. Kialakult a család, melyben a férj a legnagyobb megbecsüléssel veszi körül azt az asszonyt, aki gyermeküket tisztán hozta a világra s a gyermek is áhitattal tekint fel anyjára, ha tudja, hogy édesanyját a tiszta házasság eszménye és az anyaság szolgálata hozta a családba.

ERKEL LAJOS

Elcsépelte prédikáció

Ha kamasz pajtásaim valamelyike vigyori pojával azzal heccelt volna, hogy 40 év múlva magam is az alantakba fogok belekaszálni, nagy búnyó kerekedett volna. Goromba inzultusnak legegyszerűbb megtorlása cipővégre kapni a komát, hadd poroljon az ördög-bőr az üllepén. Vagy lekenni a csattanós taslit.

Hogy a csudába jutott eszembe? Fülíg szaladt a szám pusztá gondolatára. Rejtély, hogyan toppan elő a parabolikus pályáján visszakanyarodó gondolat. S lehetek-e annyira pimasz, hogy ráérvészköljök olvasóimra a síheder fiútorokkal jutalmazott bölcsességet?

Gimnazistaként minden nyáron az ország valamelyik szűnyoglepte erdejében cserkész-csapatunk fölverte sátraikat. Elkocogott velünk taláris nélkül nagy bakancsokban tábori lel-késznek egyik páter is, hogy a 2 hétig tartó nomád életben el ne barbárosodjunk teljesen, hogy le ne kopják rólunk a máz a nagy természetben, az Isten templomában, amit 10 hónapig kentek ránk a pedagógia szelidebb és gorombább eszközeivel a jezsuita atyák. Vadgalambbúgás orgonája mellett vadkörtefa alatt mindennap misével kezdődött a napi-
rendünk. Morgás nélkül rendjén valónak véltük az év közben belénk dresszurázott napi kötelező misék folytatásaként.

A páter, mint alapítójukat, hivatása katonából ragadta el pappá. Pattogós, rövid szavakat kedvelt, mintha bakákat vezényelne. Nem nagyon találta el szájunk ízét. Eleinte fanyarul hallgattuk s mind nagyobbakat sőhajtvá mérgeleltünk. Később a düh átváltozott röhögéssé. Igazán rá is szolgált. Ami sok, az sok. Mindig ugyanazt prédikálta. Azaz bármelyik evangéliumi perikópáról hebegett, mondókájába egyszerűen bekanalazta receptjét. 2 hétig nap, mint nap. A következő évre se talált jobb témát. Persze, hogy könyököztük egymást, krákoztunk, nyihogtunk. De mindez legalább a családban maradt.

A botrányok botránya vasárnaponként viharzott föl, mert a szomszéd faluba masiroztunk. Nagy kalapunk karimája alatt két évek között előre belelovaltuk magunkat s fogadásokat tettünk: fölörpíti-e égbe vívő repülőgépét. Mindig az állító, sohase a tagadó lett a nyertes. A főutcán verve lábunk alatt a port a hangulat már robbanásig telítődött. Szegény minisztránsok kínlódtak leginkább a hátuk mögött kuncogók miatt s különösen, mikor a kritikus pontnál kipukkadt a banda.

Vén fejfel bizony szégyenkezem. Öregedve átértékelődnek az ítéletek. A páternek menyire igaza volt. Nemcsak, amit hangoztatott, hanem azért is, hogy annyiszor hangsúlyozta. Mint a szobrász tapsikolta tételét jobbról, kiegészítette balról. Rázta. Kombinálta. Variációkat fugázott köréje, mint az orgonista. Kubista festőként összekomponálta minden nézőpontból. Ráfényezett fölülről. Megmutatta a földi oldalát. Átvágta. Belenyúlt a szerkezetébe. Mint a bűvészt dobálózott előttünk cinikus ostoba kölykök értetlensége ellenére.

A római politikust is eszelősnek tartották, mert minden beszédje végére odacsattintotta:

Karthagot pedig el kell pusztítani. Az iskola-füzet első oldalát rendszerint azért kellett kitépniünk izzadva, mivel elpacáztuk a szűz oldalt a vezérmotív miatt. Minden püspök jelmondatot keres s beleszerkeszti címerébe cselekedeteinek rugójaként. Az új amerikai elnök új vezérszólamra építi elnöksége éveit. A tudós is szeretné megtalálni az elvet: a mindenség képletét, amelyre visszavezethet, vagy amelyből minden magyarázható.

Természetes, hogy a vallásos életnek is vannak sarkkövei. Aki egyre-rátalál, amelyen áll-bukik a tökéletesülés, persze hogy kimondja a följedező örömeivel. Ismételteti unalomig, mint az egy fontosat. S jól teszi, hadd harapjanak rá a nem gondolkodó halak is. Igenis az öreg páter a bölcsék közé tartozott. Néhány szavas tételét, ha következetesen valósítanánk, az ember legszebb viszonyulása az Istenhez, Rábukkant a titokra, amelyet az alchimisták hiába kerestek, hogy aranyat gyárthassanak. Az ő őszintén kiejtett szavai tetteinket gyémánttá villogtató varázsigék. Hihetetlen egyszerűséggel, mint a Kolumbusz tojása, fogalmazta meg a tökéletesség alfáját és omegáját. Szentképeket osztogatott emlékül fűnek, fának s rágépelte a kinevetett mottót, a rövid mondatocskát: Ezt is Uram! Csak 5 szürke szó. Hálálkodjunk, ha jó ér: persze hogy elfogadom. De ha letapos a szerencsétlenség kegyetlensége s ráadásul értelmét se látom, akkor is rebegek hittet; Atyám vagy, ezt is elvállalom. E kis fohász azt jelenti, hogy rábőlintok mindig és mindenben az Isten akaratára.

Általános lázadás lángjai lobognak köröskörül. Fiú apja ellen, pap püspöke ellen, püspök pápa ellen. Munkás öklöz vezérigazgatója ellen. Diák nem vizsgázik illetéktelennek tartott tanáránál. Az utcasarkon bedrógázott, csupaszörös tüntetők követelik a gazdag lenézett pénzét, hogy az legalább így adózzék az általános romboláshoz, melyben föl kell égetni mindent — mert semmi se jó — és a nullpontról kezdeni a szép új világot. Ma mindenki olyan okos, hogy nem röstel tanácsot adni a jó Istennek se. Noldin erkölcs-tanát, megvetett dekázó szellemét sarokba vágjuk. Nem a beteljesíteni, hanem a fölbontani szándékával, hogy szabadok legyünk — egyszerűen túl jön és rosszon. Nem méricskélünk halálos és bocsánatos bűnt! Nincs bűn! Nem hiszünk Isten kegyelméből való királyokban. Előljárók utasítását a szerzetes nem tartja Isten akaratának. A személyi kifejtőzés, egyéniség tisztelete értelmében lemosolyogjuk a középkori «Ave Maria»-t kérő barátot. A konzervatívok is: «békességben vannak, amíg az ő akaratuk és nézetük szerint folynak a dolgok, de ha másként történik, mint kívánják, csakhamar indulatosak lesznek.» (Kempis) Életünk fordított arányosság: kicsikarni, hogy minél kevesebbre zsugorítsuk Isten akaratát s minél dagadtabban díszelegjünk saját elgondolásainkban. Istenem! mivé válhattam volna Alkotóm elképzelése szerint s mily rút gnómmá törpültem akaratosságom miatt. Kiugrattuk az evangélium tengelyét. Kisiklattuk 2000 éves értelmességét. Szülőket, nem lesznek, kik eltemes-

sék s a «megmodernizált» kihaló barátok és apácák utolsó vénei után nyitva maradnak a kongó kolostorok. A lázadás természetrajza szerint a lázadó környezete is gyulladáshoz jár. Félelmes kaosz van kialakulóban: mindenki lázadása mindenki ellen. A széteső társadalomban a gonoszság, brigantizmus fertőző árja démoni vigyorral sodorja el a jóságot.

Az Újszövetség így kezdődött: legyen nekem a te igéd szerint. Félre ne értsük: a szeretet szabadsága valójában lelkendező rab-szolgaság. Nem a mosolyogva csak igénylőt dicséri Tanító mesterünk, hanem az áldozathozót: nem, aki mondja Uram! Uram!, megy be a mennyek-országába, hanem, aki Atyám akaratát cselekszi. A vértizzadó Megváltó imája: mindazonáltal ne az én akaratom legyen, hanem a Tiéd. Ha elavultnak bélyegezzük is, barokkosnak, szt. Ignác meg-rázó imáját; Suscipe Domine — amíg a Mi-
atyánk érvényes marad, nem törölhetjük belőle a «legyen meg a Te akaratod».

Ugye, nem nevetni való, se elcsépelte, se idejét-múlta a meghalt szerzetes sírbavitt röpi-
imája.

PROKOP PÉTER

Engesztelő «családi szentóra»

mozgalmat indított a müncheni Magyar Nőszövetség 1971 február 28-án tartott ülésén hozott határozatával. A Nőszövetség vezető-sége ezúton hívja fel a külföldön élő magyarságot, hogy minél nagyobb számban csatlakozzék az engesztelő mozgalomhoz.

Mit kell vállalni?

A család együtt, vagy legalább egyik tagja, vállal havonta a hónap meghatározott napján egy szentórát. Ezen a napon otthon tetszés szerinti időben — a megadott szövegek szerint — imádkozik, engesztel az egész család, vagy legalább az a tagja, aki a mozgalom szellemében az engesztelést vállalta.

Az elgondolás az, hogy minden napra essék a hónapban egy imaóra, illetve egy család, mely mintegy állandó örökmécses engesztelésével és vezeklésével a magyar kereszténység megújulásáért ott lobog az Isten irgalmas trónja előtt. Ugyanakkor ezzel a közös imával óvjuk és erősítjük a nemzet legkisebb egységét és a szentóra elmélyíti körünkben a Szent István jubileumot is.

Az imádkozó családok kegyelmileg előmozdítják a magyar lelkészek munkáját is. Ezért ajánlatos, hogy a mozgalmat a lelkészek mindenütt felkarolják s ajánlják azt híveiknek.

Részletesebb felvilágosításért és az imaszövegekért forduljunk a következő címhez:

Róm. Kat. Magyar Lelkészség
D-8 München 80. Trogerstrasse 48.

«Szolgálat» címen jelenik meg negyedéven-kint a régi Papi Egység. A névváltozás azért történt, mert a szerkesztőség ezzel is kifejezésre akarja juttatni, hogy mostantól nemcsak papoknak és szerzeteseknek szóló írásokat akar közölni, hanem szélesebb körben a világi hívek lelki igényeit is szolgálni törekszik. A lap megrendelhető Főtitelendő Marosi Lászlónál. Címe:

A — Spittal/Drau, Kapellengasse 15.

Magyar a magyarért

Örvedetes, ahogyan az emigráns magyarság a Burg Kastl-i Magyar Gimnázium mellett megmozdult, hogy összeadja filléreit a külföldi magyar ifjúság nevelésének biztosítására. Emellett a valóban felemelő példa mellett vannak más dicséretes akciók is a magyar emigránsok sorában, amikor a magyar a magyarért megmozdul és példásan segít rászoruló honfitársain. Ilyen összefogással történt legutóbb az árvízkárosultak megsegítése is, melyről néhányszor már beszámoltunk lapunk hasábjain. Ma egy harmadik dicséretes akcióról tájékoztatjuk olvasóinkat: a Svájci Keresztény Magyar Munkásszövetség évről-évre magyar menekülteket telepít át Svájcba olasz és ausztriai táborokból.

Az Életünk szerkesztője múltévi olaszországi útja alkalmával a lap 1970 januári számában *Asztalos János* római lelkésszel folytatott beszélgetése alapján már beszámolt röviden erről a dicséretes svájci kezdeményezésről is. «A Svájci Keresztény Munkásszövetség nagy segítségünkre volt abban — mondotta akkor *Asztalos Atya* — hogy 23 magyar menekültet fogadtak be Svájcba. A Munkásszövetség vezetősége közbenjárt azért, hogy ott menedékjogot és állást kaptak... A magam részéről nagyon hálás vagyok a svájci magyarok nemes gesztusáért, mivel én tudom valóban megítélni, milyen nagy jót tettek honfitársainkkal.» A svájci magyarok akciójukat minden évben megismétlik s ezért kerestük fel a Munkásszövetség vezetőségét, hogy tőlük maguktól tudjuk meg, hogyan bonyolítják le évenként az áttelepítéseket. *Böröcz József* elnökkel és egyik vezetőségi taggal beszélgettünk:

ÉLETÜNK — *Hogyan merült fel az a gondolat, hogy magyar menekülteknek menedékjogot szerezzenek itt Svájcban?*

Mióta Jugoszlávia felé magyar menekültek számára jobban megnyílt az út, sokan próbálták szerencsét, hogy az olasz-jugoszláv határon át szabad földre jussanak. Így elég nagyszámú menekült érkezik Jugoszlávián keresztül az olasz menekülttáborokba. Csak kevesen kapnak azonban menedékjogot s a többség arra vár, hogy rokonaival összeköltözhetik a nemzetközileg elismert jog, a családtagok jogán. Akinek azonban nincsenek közeli rokonai nyugaton, az más úton-módon próbálkozik a sivár körülményekből szabadulni. Sok levelet kaptunk mi is itt Svájcban, mikor a táborok lakói megtudták, hogy a svájci magyaroknak ilyen életképes szervezetük van, mint a Keresztény Munkásszövetség. E levelek alapján kerestük a kapcsolatot *Asztalos Atyával* Rómában és később *Szollár Lajos* lelkésszel Bécsben, aki az ausztriai menekült tábor gondozója Traiskirchenben.

ÉLETÜNK: *Megértéssel fogadták-e a svájci hatóságok elgondolását s azt a tervet, hogy újabb magyarokat fogadjanak be ebbe a kicsi országba?*

Mindenütt nagy megértésre találtunk s különösen sokat számított, hogy *Bundesrat Lud-*

wig von Moos felkarolta az ügyet. Csak azt kötötték ki, hogy a svájci segélyszerveket az áttelepítési költségek előteremtésénél hagyjuk számításán kívül s mutassák meg a magyarok, hogy a saját erejükből viselik az újmenekültek útiköltségeit s minden más költségeit itt Svájcban, míg álláshoz nem jutnak. Szerencsére majdnem minden áttelepítettnek sikerült állást szerezniük már az első hónapban.

ÉLETÜNK: *Milyen szempontok szerint jelölték ki a sok jelentkező közül az embereket?*

Mindenekelőtt a lelkészek ajánlatára építettünk s ebben nem is csalódtunk. De azért magunk is felkerestük a táborokat s ott a helyszínen beszélgetések és információ-gyűjtések segítségével győződünk meg arról, hogy a kijelöltek megfelelnek a svájci feltételeknek. Az itteni hatóságok egyik kívánsága az volt, hogy vallási és minden osztálybeli megkülönböztetés nélkül állítsuk össze az áttelepítettek névsorát.

ÉLETÜNK: *Hányat sikerült az első évben áttelepíteniük s mibe került az első akciójuk?*

1969-ben 24 személyt hoztunk be s 1970-ben 26-ot. Az első akció 19.000 svájci frankba került. Ez az összeg persze felöleli az útiköltségeket, az adminisztrációs ügyek költségeit, az első hetek lakás- és ellátás költségeit. Érdekes, hogy sokuknak egyáltalán nem volt ruhájuk, melybe felöltözkehdettek volna, vagy munkahelyükön megjelenhettek volna. Csak ruhára mintegy 5.000 frankot adtunk ki.

ÉLETÜNK: *Hogyan teremtették elő ezt a tetemes összeget a Svájcban élő magyaroktól?*

Az összeg gyűjtések és rendezvények eredménye 3.000 frank kivételével, melyet a Munkásszövetség a saját pénztárából utalt ki az akcióra. A magyarok támogatása valóban példás volt és az ma is. Külön ki kell emelnünk a schaffhauseni magyar egyesület nagylelkű adományát, úgyszintén az aargau, luzerni, zürichi nőegylet adományait most már másodszer is. A baseliak szétküldték körlevelünket s ennek jelentős sikere volt ott. Nyugat-Svájcban különösen az idén *Rába Lukács* római katolikus és *Krüzsely József* ref. lelkész urak vezetésével illetve közreműködésével a legnagyobb segítséget Zürich után Lausanneból és környékéről kaptuk. A st.galleni magyarok egyedül 2.000 frankot gyűjtöttek költségeink fedezésére. Most ők az árvízkárosultaknak gyűjtenek.

ÉLETÜNK: *Hogyan sikerült elhelyezniük az érkezetteket?*

Tulajdonképpen ez volt a legnehezebb feladat. A kijelölteket ugyanis nem aszerint válogattuk ki, hogy majd könnyen el tudjuk őket itt Svájcban helyezni. Inkább humánus, emberi szempontokat néztünk s különösen

nagy figyelemmel voltunk a börtönösökre és a nagyobb családúakra. Az állásokat egyéenként legtöbb esetben a Munkásszövetség aktívabb tagjai szerezték. A másik nehézség az volt, hogy több kantonban kellett ezeket az állásokat biztosítani s nemcsak állást, hanem egyúttal lakást is szerezni.

ÉLETÜNK: *Beilleszkedtek-e könnyen az újmenekültek a sajátos svájci viszonyokba?*

Örömmel állapítottuk meg, hogy mindenki részéről nagy volt az igyekezet s így elég hamar beletaláltak az itteni életbe. Megelégedettek; van jó lakásuk, berendezésük és kitűnő keresetük. Ezt különösen tudják valamennyien értékelni a tábori élet sívársága után. Itt Svájcban még a segédmunkás is megkeres havonként legalább 1.000 frankot. Érthető, ha boldognak és megelégedettnek érzik magukat.

ÉLETÜNK: *Mennyi tagja van jelenleg a Munkásszövetségnek és milyen másirányú szociális és karitatív munkát végeznek a magyarság körében?*

Mintegy 600 tagunk van és szövetségünk elsődendő feladata a magyarság érdekvédelme itt Svájcban. Minden tagunknak tudunk valami kézzelfoghatót nyújtani. Pl. a Svájci Keresztény Betegsegélyzővel kötött kollektív megbiztosításunk páratlan a maga nemében. Eltekintve attól, hogy olcsóbb mint a többi biztosító, a legnagyobb előnyt azzal nyújtja, hogy a kórházi szolgáltatásokat a biztosított évenként veheti igénybe, míg a legtöbb pénztár csak két évenként biztosítja a kórházi szolgáltatást.

Sok egyéni segítyt osztunk ki: költözködés, szülés, betegség, új lakás szerzés vagy önálló vállalkozás alapítása esetén. Kölcsönöket adunk, sőt tanulmányi segítyeket is juttatunk szép számmal, mivel az ifjúsági problémát magyar vonalon első helyre tesszük.

Sokan fordulnak hozzánk jogvédelemért: pl. valakinek a munkaadója nem fizetett vagy más pere van, jogi szolgálatunk eredménnyel jár el érdekében. Megszerveztük a biztosítási tanácsadót s sok magyarnak segítettünk általa. Résztveszünk a bepolgárosodással kapcsolatos megbeszéléseken s itt is támogatjuk, akinek segítségre van szüksége.

ÉLETÜNK: *Azt hisszük, nem tévedünk, ha megállapítjuk, hogy sehol a nagyvilágban nem működik ilyen magas szinten szervezett és jól irányított szervezet érdekvédelmi vonalon a magyarság körében. Megengedik-e, hogy felhívjuk erre az emigráns magyarság figyelmét lapunkon keresztül?*

Kész örömmel s minden érdeklődésre szívesen válaszolunk. Címünk:

Svájci Keresztény Magyar Munkásszövetség
Verband der Ung. Christl. Arbeiter der Schweiz
Postfach: 117
8022 Zürich
Schweiz.

A királyi törzs legszebb hajtása Szent Margit

– állapítja meg körlevelében a magyar püspöki kar

Kedves Híveink!

«Tartsatok bűnbánatot és higgyetek az evangéliumban» (Mk 1, 15.) — Ezzel az evangéliumi felhívással kezdte meg az Úr Jézus nyilvános működését. Ezt az ígét mondja az Egyház megújított liturgiája szerint ma is, amikor a nagyböjti szentidő kezdetén hamut hint hívei fejére. A hamvazásnak hagyományos formája: «Emlékezzél ember, hogy por vagy és porrá leszel!» — a földi élet mulandóságára hívta fel az ember figyelmét. A megújult liturgiában az Egyház ennél többre buzdítja híveit; alakítsák ki lelkükben a bűnbánat fegyelmének szellemét, hogy ez indítsa őket komoly lélek-tisztulásra, amit főleg a húsvét előtti szent negyvennap idején sürget az Egyház. Azelőtt közismerten «nagyböjt» volt a neve ennek az időnek; ma inkább «bűnbánati időszaknak» mondjuk; a-hogy a régi pénteki «böjt» helyébe is a pénteki «bűnbánati nap» lépett. Bár az új bűnbánati szabályok szerint bűnbánati köteletségének bárki a jövőben is egyszerűen a régi böjti fegyelem betartásával is eleget tehet, az Egyház a Szentírás és az őskeresztény példán indulva mégis úgy ítéli, hogy a bűnbánat külső cselekményeit ne korlátozzuk csupán böjtölésre, hanem bővítsük ki a több és buzgóbb imádság, valamint a tevékeny szeretet odaadóbb gyakorlásával.

Emberi dolog, hogy az ilyen megemelt lelkeségre térés nehezen indul. A Gondviselés nekünk most nagyon értékes segítséget nyújt ahhoz, hogy az igazi bűnbánatos szellemet egy magyar Szent életében megvalósítva szemlélhessük és példáján követésre buzduljunk. Árpádházi Szent Margit ez a szent, akinek életszentsége 700 éves távlatból ragyog fel újból ebben a jubileumi esztendőben.

Szent István ezeréves jubileumának ünnepelésébe jól beleillik Szent Margit hét évszázados jubileuma. Ő Szent István családjának ugyancsak szent sarja, a királyi törzsnek legszebb hajtása. Ő Európa nagy női szentjei között foglal helyet, amint Szent István a férfi szentek között. Életszentségének nagysága a középkori magyar askézis legtökéletesebb kiteljesedése. Benne szemléltetve látjuk a bűnbánatos szellem megvalósítását: az imádságos életben, a magasabb célért vállalt önfeláldozásban és az irgalmas szeretet jócselekedeteiben. Szent Margit imádkozó, önfeláldozó és tettekben megvalósuló játsága nemcsak öneki magának szerezte meg a szentek égi koronáját, hanem nemzetének, családjának, a hazának is többet használt, többet eredményezett, mint királyi atyja ügyeskedései, amelyekkel külföldi szövetségeket igyekezett szerezni országának.

I. Margit imádságos élete

Az imádság szelleme együtt ébredt értelmé nyiladozásával. Zsenge korától arra nevelték királyi szülői, hogy megtudja; milyen istenszolgálatra van hivatva élete. Az 1241. évben elszenvedett tatárdúlás pusztulást jelentett a magyarságnak. IV. Béla király elmenekült ugyan a pusztító ellenség elől, de lélekben

össze nem tört. Istenbe vetett hittel ajánlotta országa sorsát gondviselő irgalmába. De tudta, hogy Istennek áldozattal kell hódolnia. Az ország újjáépítéséhez népétől is áldozatot kért. Ugyanekkor legértékesebb áldozatként felajánlotta Istennek 1242-43 esztendő fordulóján a menekülésben külföldön született gyermekét. Az újszülött Margit lett a szűztiszta áldozat.

Amint nyiladozott értelmé; beleélte magát az áldozat hivatásába. Istenhez való ragaszkodásának megnyilatkozásai voltak gyermekori imái a családban, majd 4 éves korától kezdve a veszprémi Szent Katalin kolostor apácái között, később a Nyulak-szigetén épült lastromban, melyet király-atyja az 1255-ben kelt alapítólevelé szerint azért alapított, «hogy abban ájtatos szűzek szolgáljanak a Szent Szűz Fiának, a Királyok Királyának és hogy ebbe a kolostorba helyezzük leányunkat, Margit úrnőt, a dicsőséges Szent Szűz holtig való szolgálatára.»

Ebben a szerzetesházban annyit és olyan áhítattal senki sem tudott imádkozni mint sz. Margit. Hittel imádkozott, mert meg volt győződve arról, hogy «Isten szeme öröködik rajtunk jó és balsorsban egyaránt; felemel és megpróbál, amint megérdemeljük, de el nem hagy.» Bizott és bizalmat árasztott. Amikor az ellenség újabb betörése fenyegette az országot, Margit fokozta imáit. Amikor meg belviszály tört ki magában a királyi családban a király apa és a trónutód István között, Margit egészen az imádságnak adta magát, éjszakát nappallá téve imádkozott, «hogy Isten hatalma állítsa helyre a békét.» Mindig kereste az alkalmat, helyet, a módot és a célt, hogy «imádságában beszélhessen Jézussal», isteni Jegyesével. A legenda szavai szerint «a napnak első idejétől fogva a konvent ebédjének ideiglen szüntelen imádságban maradt vala. — Az imádsággal nem tudott betelni; még éjszaka is ott térdelt szegényes ágya előtt és akárhányszor csak kakasszókor tért nyugovóra.»

A lélek mélyéből fakadt, állhatatos, Istenben bízó imádság nemcsak a szentnek lelkét emelte Istenhez, hanem valóban eget nyitott: meghallgatásra talált. A tatár-vész megszűnt, a családi viszálykodásban egymás ellen fordult felek kibékültek magának a Szentnek jelenlétében, a Nyulak-szigetén nyújtottak egymásnak békejobbot.

Három évtizedet sem ért meg, amikor 1271 január 18-án imádságos fohással az ajkán visszaadta nemes és tiszta lelkét Teremtőjének.

II. Nemzetének vezeklő áldozata: Szent Margit

Benne tudatos volt, hogy miért áldozták őt fel szülei és miért vállalta ő ezt az áldozatot. Az ő korában még élénk volt az a felfogás, hogy a nemzeteket ért történelmi megpróbáltatások Isten büntetésének tekintendők. A büntetést el kell szenvedni s a büntető Istent engesztelni kell önként vállalt önmegtagadás-

sal és vezekléssel. Szentünket szülei arra eszméltették, hogy őt saját megmenekülésükért és az ország megmentéséért adták áldozatul Istennek. Ő ezen felül azt a meggyőződést alakította ki lelkében, hogy nemzetét bűnei miatt sújtotta az ég a tatárveszedelemmel. Úgy érezte, hogy bűneiért vezeklennie kell a magyarságnak. De ő ezt a vezeklést magára vállalta mindazok helyett, akik bűnbánó elégtétellel tartoztak Istennek. A magára vállalt tartozást, amit egyébként királyi szülői, sőt a közvélemény is reá hárított, ő önfeláldozó életével és halálával ki is egyenlítette.

A vezeklésnek az a módja, ahogy ő azt életében gyakorolta, a mai kor emberének érthetetlen és lelkületétől idegen. Azonban éppen Szent Margit életében láthatjuk, hogy a számunkra már szinte visszariasztó lemondások, önmegtagadások és önsanyargatások nem önmagukban jelentenek értéket, hanem a lényegüket kell nézni és azt a lelkületet, amelyből fakadnak.

«Testét böjtölésekkel sanyargatta» — írják róla legendái. Ő azonban böjtöléseiben azért mondott le a testnek még szükséges igényeiről is, mert ő ebben a lélek felszabadulását és megtisztulását kereste. Tiszta harmóniát teremtett önmagában a test és lélek között.

Lemondott királyi származása előnyeiről, a kolostori életben nem fogadott el semmi megkülönböztetést ruházatban vagy alattvalói munka vállalásában. Tette ezt azzal a meggyőződéssel, hogy fejedelmi származása nem az ő érdeme.

Legnagyobb lemondása az volt, hogy következetesen elutasított minden házassági ajánlatot, bármennyire előnyösnek mondták is akár a lengyel fejedelemmel, akár Anjou Károly nápolyi királlyal, akár Ottó cseh uralkodóval létesítendő frigyét. Szerzetesi fogadalmára hivatkozott: «Fogadalmamat — úgy mond — melyet tettem és szűzi tisztaságot, melyet az Úr Jézus Krisztusnak szenteltem, — továbbá Rendem iránti hűségemet nemcsak a világ hiúságáért, de sem az életért, sem a halálért a legkisebb dologban sem szegem, vagy sértem meg!» Neki az adott szó szent volt, megmásíthatatlanul szent.

III. Élete: az irgalmas szeretet ragyogó példája

Csak a közmondás mondja, hogy a szentnek «maga felé hajlik a keze». A valóságban a Szent önzetlen. Margit égi koronát szerzett életszentségével, de ezt azzal érdemelte ki, hogy szerette korának embereit és értük áldozta föl életét, nekik szerzett vigasztalást, békét és sok örömet. Természetfölötti erőforrásból merítette az indítást hősi erényekre, de nem feledkezett meg arról, hogy a földön él és földieknek tartozik szeretettel. A mindennapi élet felkínálta neki a lehetőségeket, hogy tetteiben mutassa meg emberszeretétét.

Mindennapi erénygyakorlata volt a munka vállalása és örömteljes végzése. Nem válogatott a munkában. Amitől mások vonakodtak, azt helyettük is vállalta. A konyhában a leg-

Anyák-napi elmélkedés helyett

1948 november 19-én őrizetbe vették, illetve elhurcolták az utcáról, amikor a szokásos napi szentmiséje után az esztergomi primási palotában lévő lakására vissza akart térni, Zakar Andrást, a bíboros személyi titkárát. Rá harmadnapra az államvédelmi rendőrség házkutatást tartott Zakar lakásában és a palota más helyiségeiben.

A második házkutatást Esztergomban a primási palotában egy hónappal később, december 23-án hajtották végre. A rendőrség magával hozta Zakar titkárát is, akit egy hónapon át akaratbénító szerekkel kezeltek. Zakar félönkivületi, szálnalmas lelki állapotban, furcsa tánclépésekkel járt fel-alá a pa-

alsóbbrendű munkát is készséggel végezte: vizet hordott, halat tisztított, ha kellett, főzött is. Fát hordott és gyönyörűsége teltett a teherhordásban. Akik vele dolgoztak, buzdultak a munka megbecsülésére. Saját kis celláját maga takarította, söpörte, surolta.

Szeretettét árasztotta maga körül. Mégsem volt megkímélve a szeretetlenségektől és bántalmazásoktól. De zokszó nélkül túrt minden bántalmat. Csak a békétlenségek ellen emelte fel szavát, amiért még királyi atyjától is neheztelést vont magára. Mégis békéi teremtett kitartó türelmével nemcsak a zárkai élet szűk keretében, hanem nemzete életében is.

Odaadó szeretettel ápolta, gondozta a sínylődő betegeket. A legendák sok példáját sorolják fel annak, hogy Margit nővér a szenvedő Krisztus szolgálatát látva betegek gondozásában megemlékezve az Üdvözítő szaváról: «Bizony mondom nektek, hogy amit egynek a legkisebb testvéreim közül tettetek, nekem tettétek.» (Mt 25, 40.) Legnagyobb betegjének saját országát látta, s ezért adta életét sebeiből való gyógyulásáért, békéjéért és boldogabb jövőjéért.

Krisztusban szeretett Híveink!

XII. Pius pápa az 1943 november 19-én kiadott szenttéavatási bullában a világháború szörnyűségeire utalva állította, hogy a keresztény népnek «minél több kiváló erényes példára és számosabb égi közbenjáróra van szüksége». Ez ma is áll, a borzalmas háború után és a zsinati megújulás idején. Szent Margit ezidei jubileumos ünneplésében megújult élénkséggel ragyog fel életünkben penitenciás életének példája; komolyabb igénnyel esdünk égi közbenjárásáért. Ünnepi emlékezésünkben új virágzásba borul Szent István családjának törzsén ez az «Arany ágacska», hazájáért felajánlott élete arra buzdít, hogy odaadóan, tettekben valószínűtlenül szeressük népünket és korunkat; a természetes emberi erények mellett vallásos életünkben becsljük meg a természetfölöttit, buzduljunk annak követésére, aki hét évszázaddal ezelőtt az imádságos, áldozatos és emberszerető étellel gazdagította a magyar életet és ma is követendő példát mutat nemesebb életre; és aki égi boldogságában most is közbenjár Isten-nél országunk, népünk boldogulásáért. Amen.

A MAGYAR PÜSPÖKI KAR

lota folyosóján és azt hajtogatta, hogy nagyon jó emberek között van, akik még «husikát» is adnak neki. Szálnalmas viselkedése a ház lakóiban mély megdöbbenést váltott ki. A pincébe is levitték magukkal, ahonnan diadalmasan tértek vissza egy bádog-tokkal a kezükben, amelyről később azt állították, hogy a bíboros által szőtt köztársaság ellenes összeesküvés iratait találták meg benne.

A házkutatást persze úgy bonyolították le, hogy Mindszenty primás is találkozzék letartóztatásban lévő és akaratbénító szerekkel emberroncsá vátoztatott titkárával. Ennek a találkozásnak a célja nyilvánvalóan a bíboros megfélemlítése volt. Megértették vele, hogy hasonlóan titkárához, őt magát is megfosztják majd értelmének és akaratának használatától, ha a kezükbe kerül. A primást azonban még ezzel az ördögi rendezéssel sem tudták megijeszteni vagy arra rábírní, hogy a saját élete megmentéséért elalkudja az egyház jogait. Ellenben a titkárával való találkozás után s annak hatása alatt még azon az estén megírta azt a leleplező nyilatkozatát, amelynek szövegéből akkor először a világ közvéleménye előtt a szovjet kirakatperek módszerére teljes világosság derült. Nyilatkozatában csak ennyit jegyzett fel:

Nem vettem részt semmiféle összeesküvésben.

Nem mondok le érseki tisztemről.

Nincs vallanivalóm és semmit sem írok alá.

Ha mégis megtenném, az csak az emberi test gyöngeségének következménye s azt eleve semmisnek nyilvánítom.

Aztán nyilatkozatát borítékba zárta és ráírta utasítását, hogy letartóztatása után adják át a kalocsai érseknek, a püspöki konferenciák utána következő soros elnökének. Különben a házkutatás végén letartóztatták még két papját, Bóka Imrét, az érsekség számvevőjét és Fábrián János másodtitkárát. Zakarral együtt mindkettőjüket az Andrássy-út 60-ba vitték.

Mindszenty bíboros édesanyja egy-két nappal előbb érkezett meg Esztergomba s így ő is szemtanúja volt a házkutatásnak. Fia azzal is egykezett kimutatni iránta háláját és szeretetét, hogy a nagyobb ünnepekre meghívta édesanyját magához. Tudta, milyen nagy örömet szerez neki azzal, ha részvehet a fényes bazilikai szertartásokon. Most a közelgő karácsonyi ünnepekre érkezett. A házkutatás után, amely a palota minden lakóját mélyen megrendítette, a bíboros édesanyjával és a még szabadon lévő udvari papjával vacsorázott. Étekezés után a primás felkísérte édesanyját az emeleten lévő vendégszobába és ott négyesemközt sokáig elbeszélgetett vele. Ennek a megható beszélgetésnek a tárgyát néhány hét múlva maga a bíboros édesanyja foglalta össze előttem mindszenti lakásában, amikor a letartóztatás és a kirakatper közötti időszakban ott felkerestem.

Rá nagyon hatott a házkutatás, de leginkább Zakar titkár viselkedése és annak hatása alatt azt ajánlotta a fiának, talán mégis csak jobb lenne Rómába mennie, ha ezzel megmenthetné az életét. Hozzátette, hogy több levelet kapott azokban a napokban a

fia életéért aggódó ismerős és ismeretlen személyektől, akik mind a Rómába való áttelepüléstől remélik élete megmentését.

Itt megjegyezte, hogy fiát láthatóan elszomorította ez a téma, s csak annyit válaszolt rá, hogy nem hagyhatja el a bajban se az országot, se a híveit. A vásztornak a nyáj mellett a helye — mondotta — és nem menekülhet el «béres» módjára. Aztán ránézett édesanyjára és úgy folytatta:

— Én tudom, mit jelent édesanyámnak 74 éves korában az én letartóztatásom és esetleg a kommunisták által végrehajtott erőszakos halálom. Tisztaban vagyok azzal, hogy az én idős édesanyám szívét és lelkét ennek a kegyetlenségnek a látán óriási fájdalmak marcangolják és járják majd át. Azt is tudom régóta, hogy egy napon ránehezednek majd ezek a nagy szenvedések édesanyámra De arra kérem, tekintsen a Fájdalmas Szent Szűzre. Az ő szívét is a fájdalom éles törei járták át ott a keresztfa alatt. És én már régóta és minden nap imádkozom a Fájdalmas Anyához, eszközöljön ki Szent Fiánál az én jó édesanyám számára annyi kegyelmet, hogy az én elvesztésem miatt rászakadó nagy fájdalmát Isten akaratán megnyugodva tudja elviselni!

A primás anyja ehhez még hozzáfűzte, hogy fia vértanúi lelkületéből, egyháza és hazája iránti szeretetéből új erőt merített. Talán ezért is tudta a letartóztatást meglehetősen nyugodtan végig nézni és képes most a kirakatper előtti heteknek nagy bizonytalanságát elszenvedni. Aztán — folytatta tovább — félretették a szomorú témát s amikor a fia még hosszú ideig ott maradt nála, felelevenítették az elmúlt évtizedek szép eredményeit, amelyért hálát adtak az Istennek és amelynek örültek is őszintén. S mikor a fia késő éjszaka elbúcsúzott tőle, meg is jegyezte:

— Na, látja, Isten segítségével egy kevés örömet is szereztem édesanyámnak életében s most hálából ezért is vállalja a nehéz keresztet!

A primási palota már december 16. óta rendőrökkel volt körülvéve. Ezen a napon tartották az utolsó püspökkari konferenciát Mindszenty bíboros elnöklete alatt az esztergomi primási palotában. A regime a rendőrök kivезénylésével nyilván a püspököket akarta terrorizálni. Másrészt a rendőrség jelenlétét már a letartóztatás előkészületének kellett tekinteni. (Mindenkint igazoltattak s csak kimondottan hivatalos ügyben engedték be a látogatókat a primáshoz vagy az irodákba.) A letartóztatásra karácsony másnapján, 1948 december 26-án került sor. Az őrizetbevétel végignézte a bíboros édesanyja is. A primás utoljára tőle búcsúzik el és kézi táskával és breviáriumával a kezében beszáll a palota elé állított rendőrségi autóba, amely Budapestre vitte őt is a hírhedt Andrássy-út 60-ba.

A primás édesanyja az éjszakát imádságban virrasztotta át az esztergomi palota vendégszobájában. Másnap a szentmise után azzal Budapestre utazott, hogy fia életéért felvegye a harcot a történelem legkegyetlenebb hóhéraival.

(Részlet Vecsey József «Emlékezés Mindszenty bíboros édesanyjára» c. könyvéből.)

Magyar ökumenikus találkozó

A Katolikus Egyetemi Mozgalom (KMEM) és az Európai Magyar Evangéliumi Ifjúsági Konferencia Szabadegyeteme a svájci Sionban 1971 április 12-18-ig közös ökumenikus találkozót tartott. A találkozón 13 országból 240 kiküldött vett részt, akiket a megyéspüspök, *Mgr. Dr. Nestor Adam* és a svájci református egyházak elnöke, *Walter Sigrist* üdvözöltek megnyitóbeszédekben.

A résztvevők látogatást tettek Fribourgban a Pax Romana nemzetközi elnökénél, *Dr. Ludwig Dembinskinél*, és Genfben *Dr. Lukas Vischernél*, az egyházak világtanácsának igazgatójánál, aki hosszab előadásban ismertette az ökumenikus mozgalom eddigi eredményeit.

NYILATKOZAT

A Sioni Magyar Ökumenikus Találkozó 240 katolikus és protestáns résztvevője örömmel állapítja meg, hogy ennek az első találkozóknak a sikere a hozzájárított nagy várakozást is felülmúlta.

A találkozó hat napja közelebb hozta egymáshoz a protestáns és katolikus résztvevőket, elmélyítette bennük az ökumenikus munka fontosságának tudatát, ráébresztette őket arra, hogy nyilvánvaló különbségek ellenére is alapvetően egyek a Krisztusban való hitben. A találkozó megmutatta, hogy protestánsok és katolikusok felfogásbeli egysége jelentős mértékben megvalósulóban van.

A Találkozó résztvevői kívánatosnak tartják, hogy:

- Magyar Ökumenikus Munkaközösség alakuljon. Ennek titkársága a koordinálás és a tájékoztatás munkáját végezze. A munkaközösség foglalkozzék továbbá közös liturgikus kérdésekkel, dolgozzon ki javaslatot egy ökumenikus istentiszteleti rendre, ideértve a Miatyánk és az Apostoli Hitvallás ökumenikus szövegét is. Örömmel venné, ha ökumenikus bibliafordítás készülné, amint ez más nyelveken már megtörtént.
 - Az Ökumenikus Munkaközösség lépjen kapcsolatba keresztény inspirációjú ifjúsági csoportokkal.
 - Az Ökumenikus Munkaközösség hozzon létre rendszeres együttműködést nyugateurópai magyar egyházi lapokkal, folyóiratokkal és könyvkiadókkal. Örömmel venné, ha ezekben egyre jobban érvényesülne az ökumenikus szellem.
 - Minél több városban helyi ökumenikus munkaközösség jöjjön létre, a Sioni találkozó tapasztalatainak továbbadására, ökumenikus hétvégek és tanulmányi napok rendezésére.
 - A helyi munkaközösségek lépjenek regionális együttműködésre.
 - Az Ökumenikus Munkaközösség maradjon nyitott minden más ökumenikus törekvéssel való együttműködésre.
- A Találkozó résztvevői úgy érzik, továbbá hogy:*
- a «keresztény» és «keresztyén» megnevezés kettőssége nem jelent tartalmi megkülönböztetést. Egységesen a «keresztény» megjelölés használata mellett foglalnak állást.
 - A magyar kultúra értékeinek ismerete és ápolása a magyarok között folyó ökumenikus munkának egyik alapvető eleme.

A Sioni Magyar Ökumenikus Találkozó örömmel üdvözli a találkozón jugoszláviai magyar keresztény egyházakhoz tartozó résztvevők jelenlétét és aktív közreműködését. Kívánatosnak tartja, hogy a létrejött ökumenikus kapcsolatok továbbfejlesztődjenek. Ennek egyik módja a Nyugateurópában vagy Jugoszláviában rendezett magyar ökumenikus öszszefüggő kölesönös látogatása. Felkéri az Ökumenikus Munkaközösséget, hogy a kapcsolatok továbbfejlesztésének módjait a találkozó résztvevőivel és egyéb illetékes személyekkel együttműködve dolgozza ki.

Hasonlóképpen kifejezi azt az óhaját, hogy az Ökumenikus Munkaközösség a kommunikáció lehetőségét keresse és mozdítsa elő ezen kívül is mindazokkal, akik között Isten igéje magyarul szólal meg.

A Találkozó örömmel állapítja meg, hogy munkája az Egyházak Ökumenikus Tanácsa, az Evangélikus Világszövetség, a Református Világszövetség vezetőségének érdeklődésével találkozott. Köszönetét fejezte ki azért a fogadtatásért, amelyben e szervezetek genfi székházában részesült és kifejezi azt a reményét, hogy a magyar Ökumenikus Munkaközösség az ökumenikus mozgalomban megtalálja a helyét.

Végül a résztvevők annak a reményüknek adtak kifejezést, hogy az elkövetkezendő években újabb Ökumenikus Találkozókra kerül sor.

Sion, 1971 április 17.

KATOLIKUS MAGYAR
EGYETEMI MOZGALOM

Trogerstr. 48/I. D-8000 München 80
Tel. 0811/45 62 44

EURÓPAI MAGYAR EVANGÉLIUMI
IFJÚSÁGI KONFERENCIA
SZABADEGYETEME

Liechtensteinstrasse 20/9. A-1092 Wien
Tel. 0222/34 92 67

Cserkészvezetői Konferencia Buffalóban

Január első napjaiban tartotta a Magyar Cserkész Szövetség északamerikai kerülete — immár hagyományos — évi vezetői konferenciáját Buffalóban, a piarista kollégiumban. A kétnapos megbeszéléseken 74 cserkész részt vett. A megjelentek mind életkorban, mind csapataik földrajzi elosztásában széles skáláját képviselték az USA-i és kanadai magyar cserkészletnek.

Az idei konferenciának különleges jelentőséget adott az új évtized kezdete. Ennek jegyében állította össze a megbeszélések vezérfonalát Mauksch Péter, az északamerikai kerület vezetője. Az emberiség rohamosan változó körülményei, az egyre nagyobb mérvű erkölcsi dekadencia, a külföldi magyar élet változása, a magyar nevelés egyre nagyobb nehézségei, a mind nagyobb sugarú szétszóródás mindig újabb és nehezebb feladatok elé állítják a külföldi magyar cserkészletet. A modern élet jelenségei sok embert elcsüggesztenek és sokan vannak, akik eszelős aggodalommal gondolnak a jövőre.

A viták azonban azt mutatták, hogy a magyar fiatalok élesen és tisztán látják a problémákat és felkészültek feladataikra. A cserkészlet mindig minőségre törekedett és ma is szemben áll az árral. A múltból megtartani és az újból átvinni a jót, a nemeset — ebben a gondolatban foglalható össze a különféle témák közös nevezője. Az idősebb vezetők számára megrázó élmény volt a fiatalok felkészültsége, magyar öntudata és számos külföldön felserdült cserkészvezető szép magyar beszéde. Mester Mária, Papp Klára, Pintér János, Szappanos István előadásai, Beke György, Pozsgay Tamás, Zubrits Árpád, Vareska Andrea és sok más fiatal hozzászólásai az új nemzedék hangját tolmácsolták.

A cserkészletben nincs nemzedéki szakadék: ez volt a buffalói találkozó végső számvetése. Maguk a fiatalok élesen elítélték minden mesterséges szétválasztást, korcsoportokba való féltékeny és ellenséges begubózást, ami annyira jellemzi a mai életet. Ebben a légkörben a legkényesebb problémákat is a kölcsönös tisztelet és megbecsülés jegyében vitatták meg.

A MAGYAR EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI HALLGATÓK NÉMETORSZÁGI SZÖVET- SÉGÉNEK

Jubileumi X. Főiskolai Hétét

1971 szeptember 6-12-ig tartjuk a németországi Bad-Marienbergben (Westerwald).

A Főiskolai Hét témája:

«Magyarok és Németek.»

A felkért előadók túlnyomó többségükben külföldön, részben Magyarországon élő neves szakemberek.

A kedvező részvételi feltételeket valamint a programot kívánságára szívesen megküldjük.

Magyar Főiskolai Hét Rendezőbizottsága:
c/o Balogh Tibor, Hummanweg 10,
8 München 45.

Nyílt levél

a gimnázium amerikai barátaihoz

Iskolánk távollattotta magát minden emigrációs személyeskedéstől. Ezt szeretné tenni a jövőben is. Egyetemes magyar érdekeket szolgál és véd. Fel kell emelnie azonban a szavát személyekkel kapcsolatban is, ha létérdeke úgy kívánja.

1970 karácsonyával újabb gyűjtést kellett indítanunk, hogy megszüntessük az iskola és internátus már tűrhetetlen zsúfoltságát. Ez a gyűjtés csendben, minden költséges apparátus nélkül indult meg, egyedül a még jószándékú és áldozatos magyarok segítségére számítva. Az iskola nevében szóltunk. Nem mi, 350 magyar diák kért segítséget. Az eredmény 3 hónap alatt több mint 60.000 DM (17.000 \$!). S mint mindig, elsősorban a kispénzű, de nagylelkű honfitársainktól.

Ez az eredmény döntő cáfolat azokkal szemben, akik azt hangoztatták, hogy a magyar emigráció eltompult, az iskolára már nem lehet gyűjteni. Itt rá kell mutatnunk Dr. Értavy József szerepére. — Mikor áldott emlékü Gámán Imre buffaloi barátunk meghalt, négyéves értékes és eredményes gyűjtési listáját Dr. Értavy vette át és megbízásunkkal folytatta a gyűjtést. Rövid időn belül 100.000 \$-t helyezett kilátásba s «amerikai stílusban» egy Alap megteremtését ígerte, amelynek kamataiból — szerinte — az iskola és szegénysorsú diákjai részesülnének állandó támogatásban. Mi évekig vártunk az ígért beváltására. Dr. Ádám György, a Magyar Iskolabizottság elnöke s mi magunk is támogattuk Dr. Értavy gyűjtését aláírásunkkal. — A várt segítség elmaradása annál súlyosabban érintett minket, mert közben kiépült a leányinternátus s a megfelelő berendezésre nem volt anyagi fedezet. Az Értavy gyűjtés miatt még az eddigi személyi támogatások is elmaradtak Amerikából. Az elmúlt 3 évben csak Dr. Papp Gábor segített bennünket komoly alapítványokkal és stipendiumokkal.

Ekkor már világossá vált előttünk, hogy Dr. Értavyra egyáltalán nem számíthatunk. A sajnálatos debreceni nyelvészkonferencon való szereplése után pedig barátaink követelték tőlünk, vonjuk meg tőle az iskola gyűjtési megbízását és szólítsuk fel elszámolásra. Múlt ősszel két felhívást is küldtünk Dr. Értavynak, mely válasz nélkül maradt. Dr. Papp Gábor megbízottunknak személyes tárgyalásai sem vezettek e tárgyban eredményre. Nem rég érkezett levelében meg Dr. Értavy még minket vádol békéltelenséggel és elszámolásról hallani sem akar.

Ezért kényszerültünk legnagyobb sajnálatunkra a nyílt levél megírására. Ezt elküldtük az elérhető emigrációs újságoknak, hogy rajtuk keresztül kérjük az amerikai magyar szülőket és adakozókat, akik dományaikat a múltban az Értavy féle alapra küldték, követeljék azokat vissza és továbbítsák iskolánk megbízottjának, Dr. Papp Gábornak

16403, Southland Ave. Cleveland, Ohio, 44111, USA,
vagy közvetlenül iskolánknak.

Megértésüket és támogatásukat továbbra is kéri:

Dr. Harangozó Ferenc isk. igazgató

Dr. Osskó Irnák a Szülői Tanács elnöke

Építsük tovább a Burg Kastl-i gimnáziumot

— A VILÁG EGYETLEN SZABAD MAGYAR GIMNÁZIUMA
IGAZGATÓSÁGÁNAK FELHÍVÁSA —

Burg Kastl már évek óta szűknek bizonyul. Szűk az iskolaépület, szűk az új leány-internátus is. A jelentkezőket évek óta nem tudjuk mind felvenni.

1970. őszén a bajor kormány tanügyi, egészségügyi és pénzügyi szakbizottsága a helyszínen állapította meg, hogy a jelenlegi 340 körüli létszám is csak akkor tartható fenn, ha a leányinternátus padlásterét leányszobákká építjük ki és még négy párhuzamos alsó osztályt építünk.

Ez a kibővítés legkevesebb 500.000 DM-ba kerül. Ennek legalább egyharmadát kell a magyar emigrációnak összegyűjtenie, a többit a németektől kérhetjük.

Ezért fordulunk a külföldi magyarsághoz, a magyar egyházakhoz, szervezetekhez és sajtóhoz, valamint mindazokhoz, akiknek szívügye a külföldi magyar ifjúság jövője: tanulóink szüleikhez, azok baráti köréhez, hogy a gyűjtést sürgősen szervezzék meg és indítsák el. A szülők képviselőit Európa felkértük az iskola Szülői Tanácsát, Amerikában: Dr. Batizy Gusztáv orvost (Acron-Ohio), Pallos Lórántot (Huntsville, Alab), Dr. Papp Gábort, a clevelandi Iskolamozgalom vezetőjét, aki ösztöndíjak szervezésével eddig is jelentősen támogatta iskolánkat, Skerlán Gyulát (Cleveland), Tüskös Mihályt (Luísville, Kyov), Dr. Wacsek Ferencet (San Diego).

Az együttes akció levelezési címei: Európa: Ungarisches Gymnasium Direktorat, 8455. Kastl, W-Deutschland, Amerikában: Hungarian Central Committee For Books and Education Inc. P. O. Box. 16403. Cleveland, Ohio, 44111.

Most, amikor a gyűjtést új alapokon újra elindítjuk, hálával gondolunk mindazokra, akik eddig segítettek, különösen megboldogult Gámán Imrere, aki egyszerű munkás léte, egyedül 2 év alatt, minden adminisztrációs költség nélkül, több mint 10.000 dollárt gyűjtött a leányinternátusra. Dr. Értavy József gyűjtését általános kulturális célra, ki nem vehető bankalapra tette. Így gyakorlatilag az elmúlt 4 év alatt a gyűjtés iskolánkra eső részét sem kaphattuk meg.

Ezért a Hungarian Cultural Fond iskolánknak szóló gyűjtését nov. 1-ével leállítottuk. A jövőben a felajánlásokat ugyancsak minden adminisztrációs költség nélkül közvetlenül az iskola építkezési kontójára, Ungarisches Gymnasium, Baukonto; 1956. Kastl, Sparkasse, Nr. 3050301, Amerikában a Hungarian Central Committee fenti, clevelandi címére kérjük. Az adományokról negyedévi nyilvános és pontos kimutatást adunk, évvégén pedig az adományozók nevét Évkönyvünkben megörökítjük.

Téglajegy tulajdonos: aki legalább egy téglával támogatja az építkezést (50.— DM, vagy 10.— \$). Az adományt «téglajegyvel» igazoljuk.

Pártoló tag: aki 75.— DM-t, Amerikában 25.— \$-t adományoz. Neve az intézet aranykönyvébe kerül.

Alapító tag: aki legalább 300.— DM-t, Amerikában 100.— \$-t, egyesületeknél legalább 600.— DM-t, Amerikában 200.— \$-t adományoz. A védnök, vagy alapító tag, szervezet neve az iskola emléktáblájára kerül. Meghalt barátok nevére is lehet adakozni.

Az iskola védnöke: (személy vagy egyesület), aki 1000.— DM-t, vagy Amerikában 500.— \$-t adományoz.

Fontos minden márka, minden dollár, mert megháromszorozódik! Amennyit mi magyarok áldozunk saját fiataljaink jövőjéért, kétszerannyit kaphatunk a német szövetségi és a bajor államtól is. — Az adomány adóból levonható. Kérésre hivatalos igazolást küldünk.

Kelt, Burg Kastl, 1970. december 1-én.

Dr. Osskó Irnák s. k.
a Szülői Tanács elnöke

Dr. Harangozó Ferenc s. k.
intézeti igazgató

MEGAJÁNLÁS

Az ívet kérjük nyomtatott betűvel kitölteni, a borítékot címünkre: (Európa: Ungarisches Gymnasium, 8455. Kastl ü. Amberg, Opf. — Amerikában: Hungarian Central Committee for Books and Education Inc. Box 16403. Cleveland, Ohio 44111.) visszaküldeni.

Név: (személy, vagy szervezet)

Cím: belépek az iskola Támogatói sorába, 1 téglá megajánlással: 10 \$, vagy 25 DM. (Kívánt részt aláhúzni!)

Pártoló tagjai sorába. (Legalább 25 \$, Európában 75 DM.)

Alapító tagjai sorába. (Személyek; legalább 100 \$, Európában 300 DM. Szervezetek: 200 \$, Európában 600 DM.)

Védnökei sorába (személyek, vagy egyesületek) 500 \$, Európában: 1000 DM.

Kelt (alírással)

A szent Jobb – testvéri jobb

Az idén Szent István Jobbjának az ünnepe pünkösdre esik (május 30.). Ez a találkozás termékeny eszmét szolgáltat elmélkedésünkhöz a jubiláris emlékvé felében. Pünkösöd a kereszténység születésének az órája; a Szentlélek kegyelmével bátran kezdeményező és tisztánlátó apostolok hirdetésére, az új testvériség, a keresztény testvériség megalakulása. Külsőleg jelképezte és tanúsította ezt az, hogy a sokféle nyelven beszélő nép megértette az apostolok ajkáról Isten nagy tetteit: a lelkek és szívek világában eltűntek a népi, faji, állami határok válaszfalai. — Szent István is, mint igazi apostol, ezt a pünkösdi kegyelmi valóságot ültette el és ápolta a magyar lelkekben. Könnyen megelégszünk azzal, hogy vázoljuk és méltatjuk a nagy király állam- és társadalomszervező munkáját, elsoroljuk egyházi intézkedéseit, sorba vesszük az egyházmegyék és kolostorok alapítását, de elkerülük a figyelmünket az apostoli munkájának a belsőre irányuló célkitűzései, lélek- és tudatátalakító eredményei, szóval az, hogyan építette Isten országát a szívekben, és így elsősorban azt, ami a keresztényi mivoltnak egyik alkotó eleme: a *keresztény testvériséget*.

Nagyon érdekes nyomon kísérni azokat a tudatos lépéseket, melyeket ebben az irányban tett. Azon iparkodott, hogy népét a európai keresztény nemzetek családjába beillesse. Ennek emlékét őrzik az egykorú történeti feljegyzések; de ezenkívül egy évezred eseményeinek viharai után is maradtak emlékek Európa-szerte, melyek mint világítótonyok hazánk felé mutatnak és a vándornak eszébe juttatják, hogy Szent István népe az «orbis christianus»-nak, a kereszténység egyetemének a tagja.

A Dunán felfelé haladva Passauban találjuk a niedernburgi kolostort, ahol ma is tisztelet veszi körül Szent István nevének, Gizellának a sírját. Emléke szentség hírében állott és «cultus immemorabilis», a boldogoknak kijáró tisztelet övezte emberemlékezet óta. Hazánkból is gyakran zárandokoltak a sírjához a hívek seregei. A kolostor krónikájában olvassuk: «Miután a magyarok még nemrégiben is sűrűn jártak Passaubá az ő sírjához és ott az Istenhez intézett könyörgés által sok bajt hártottak el híveikről, és minthogy a sok érintés által a sírkőben mélyedés keletkezett, a régi sír fölé hasonló síremléket emeltek.» II. József tiltotta el a niedernburgi zárandoklatokat.

Tovább haladva, nemsokára egy másik becses emlék ragyog felénk: Gizella aranyból való, drágakövekkel ékes keresztje Münchenben. A volt királyi kincstárban őrzik nagy gondossággal. Meghatódva állunk a felejthetetlenül szép műkincs előtt és az emlékezet szárnyán átrepülve, a századok távlatán arra gondolunk, mennyi áldott órát töltött imában Gizella a kereszt előtt, amíg István király országot és kereszténységet épített. A kiállítási csarnok boltívei, mintha kápolnává alakulnának s feledve a látogatók sokaságát, úgy érezzük, mintha az esztergomi királyi vár szentélyében időznénk és imádkoznánk...

Majd az Állami Könyvtár olvasótermében foglalunk helyet. Könyvek fölé borult és

gondolatokba mélyedt kutatók a társaink. Amikor élénk teszik a CLM 6211 jelzésű kódexet, úgy tűnik, mintha a vadregényes Maros-parton vándorolnánk s képzeletünkben újra állanak Csanád elpusztult szentélyei és iskolája. Ott írta Szent Gellért, Szent István hű munkatársa ezt a könyvet egy erre a tájra való pap kérésére. Teológiai mű: fejtegetéseket tartalmaz Dániel próféta könyvének harmadik fejezetéből kiindulva. — A Duna mellé kanyarodunk újra és Regensburgban a Szent Emmerám altemplomban pihenünk meg Szent Wolfgang oltára és ereklyéi előtt. Éppen ezer évvel ezelőtt, 971-972-ben járt hazánkban, mint híthírdető. Imádkozott a bölcsőben nyugvó kisdédért, áldását adta rá, akiből a magyarok tündöklő csillaga lett. Az általa épített aberseei templom egyik központja volt tiszteletének. A följegyzések szerint egész Magyarországról jöttek ide zárandokok.

A magyar búcsújárók még messzebbre is eltörekedtek: Aachenba is a Nagy Károly által emelt Dómba, ahol hamvai is nyugodtak. A magyar zárandokok száma oly tetemes volt, hogy IV. Károly császár 1367-ben a nyolcszög alakú dóm egyik oldalát áttörve, Nagy Lajos király segítségével hozzáépítette az ún. magyar kápolnát, amelyet Szent István, Imre és László ereklyéivel gazdagítottak. Ez a magyar kápolna ma is főnnáll, a barokk korban restaurálták a kor ízlése szerint.

Kik voltak az első zárandokok, akiket a dóm felséges ívei fogadtak? — A válaszáért Szent István korától előbbre kell mennünk jó két évszázaddal, amikor a Tisza-melléke még a hatalmas avar birodalom központja volt. Innen indult harcba fejedelmük, Zotán, a bajor herceg szövetségében Nagy Károly ellen, de esatát veszített. Békét kérendő Aachenbe ment és a dómban a keresztiséget is felvette. Így megindult a híthírdető munka, melyről évtizedekkel később emlékeznek meg a krónikák, amikor feljegyzik, hogy Avariában (mások Hunnországnak, Hantalantnak mondják) hirdetik a keresztény vallást...

Árpád népének honfoglalása és évtizedekig tartó kalandozása a legrosszabb hírért költötte a magyar népeket. Szent István tudatos apostoli munkája fogadtatta be népünket az európai kereszténység testvériségébe. A kultúra és evangélium szerint való élet otthonai ebben az időben a kolostorok voltak. Ezekkel vette fel a kapcsolatot és innen kért híthírdetőket. Amikor a népek meggyőződtek arról, hogy a hívó szó őszinte s a híthírdetők számára bő gyümölcsöt termelt, érzésük hamarosan megváltozott. Ezt a közhangulatot örökítette meg Rudolphus Glaber cluny szerzetes krónikájában: «Az ungrok annyi gonosztett és pusztítás után, mellyel a népeket gyötörték, királyukkal együtt a katolikus hitre tértek, és akik nemrég mindenfelől rabságba hurcolták a keresztényeket, azok most úgy bánnak velük, mint *testvérekkel* és szabadokkal.»

Eleddig a Krisztus sírjához Palesztinába igyekvő zárandokok nem mertek Magyarországon keresztül menni, hanem a hosszabb és viszontagságosabb tengeri utat választották. Boldog meglepetés volt számukra, amikor az országhatárhoz értek, nem az aggódás, ijede-

lem várta őket, hanem otthon érezték magukat, mert mint a krónikás mondja, a magyarok testvérként bántak velük. Ezt tapasztalta 1026-ban Vilmos Angouleme grófja, 1027-ben Poppo trieri érsek, 1035-ben Eberwinus trieri és Richárd verduni apát, akik nagyobb zárandokcsoporttal vonultak erre és hazatérve örömmel újságolták a magyarok vendégszeretét. Sietett megköszönni ezt Szent Odiló cluny apát, aki ezért a kolostori közösség imájába foglalta Szent István apostoli törekvéseit és népét. Levelének egy részlete: «Hogy lelkesen mennyire elárad az istent vallás és az istentisztelet iránti szeretet, *szinte az egész világ hirdeti*, leginkább pedig azok *tesznek tanúbizonyságot*, akik az Úr sírjától visszatérnek... A te hitbéli buzgóságodért a mindenható Istennek hálát adva dicsőítjük őt és buzgó imádsággal könyörgünk hozzá: vigye tökéletességre benned kegyelmének megkezdett munkáját, *híveidnek* védelmére hosszú ideig tartson életben és engedje, hogy egykor az égi hazában országolhass.»

Odiló apát szavai, hogy Szent István testvéri érzületét az egész világ ismeri, hízelgő túlzás volt? — Vagy csak az uralkodó körök gondolkodtak így? — A legtávolabbi tartományokban is és a nehéz sorban élő nép is ismerte a kereszténnyé lett magyarságot és testvéri bizalmat táplált iránta. — 1006 táján Flandria népét sorozatos természeti csapások érték. Az éhhalál réme fenyegette őket. A kétség sötét napjaiban a reménységű Magyarországról jött, ahol még voltak lakatlan területek és a termékeny rónáknál tágasabb volt a király és népe szíve. Megindult a vándorlás és az agyoncsigázottak itt új otthonra találtak. A velük jött lelkipásztorok egyikének nevét megőrizte a történelem: Leodvin a Körösök táján apostolkodott s némely történetíró szerint ő lett volna az első bihari püspök és azok egyike, akik Vata lázadása után I. Endrét királlyá koronázták.

A testvéri bizalom nemcsak vonzotta ide a keresztény népeket, hanem az új magyar keresztényeket is útra indította testvéri találkozókra: magyar zárandokok gyakran feltűntek Rómában, Bizáncban és a Szentföldön. Hogy a testvéri találkozókat állandósítsa, zárandokházakat emelt Szent István; elsősorban Rómában, mely fennállott 1776-ig a Szent Péter templom mellett. A magyar zárandokok az Adriai tengeren át mentek Itália felé. Ravennában szálltak partra a város mellett San Lorenzo in Vadóban létesítette a másik zárandokházat, hogy a tengeri út után befogadja a jövevényeket. Egyes források beszélnek a jeruzsálemi zárandokházzal is.

Szent István apostoli életének jutalmaként élvezte a népek bizalmát, szeretetét, holta után a szentség kegyelmi fényével hívta a messze tartományok népeit Székesfehérvárra. Szent Imre legendája írja: «Igen nevezetessé vált Szent Istvánnak, Pannonia királyának a híre, akinek sírjánál naponként történtek csodák.»

Minden ember testvérem! — hallatszott a szózat VI. Pál ajkáról. Szent István is, mint igazi apostol, a maga idejében és a maga módján iparkodott valóra váltani az evangéliumi tanítást: «Ti mind testvérek vagytok» (Mt 23, 8).

A pápa fogadta Péter Jánost

Péter János az első magyarországi kommunista külügyminiszter, akit a pápa magánkihallgatáson fogadott. A református püspökből lett kommunista külügyminiszter régóta kommunista párttag és a Központi Bizottságnak is prominens tagja. Ezt a magas állást csak úgy érthette el, hogy megtagadta kereszténységét és elfogadta a párt hivatalos, ateista világnézetét.

Péter János római hivatalos látogatásának befejezése után ment magánkihallgatásra VI. Pál pápához. Negyven percet tárgyalt négy szemközt, tolmács nélkül a pápával. A beszélgetés francia nyelven folyt. Péter teológiai tanulmányainak egy részét annak idején Párizsban végezte és utána Angliában is, Glasgowban tanult. Jól beszél franciául és angolul. Jól képzett, jó modorú, nyugati műveltségű, de fiatal kora óta törtető ember. Teológiai tanulmányai után protestáns lelkész lett. 1949-ben lett református püspök és 1954-ben részt vett az Egyházak Világtanácsa második ülésén Evangstonban, az Egyesült Államokban. 1956-ban kilépett a református egyházból és belépett a kommunista pártba.

1966 óta a Központi Bizottság tagja, 1961 óta pedig külügyminiszter. Moszkva arra használja fel Péter János külügyminisztert, hogy nyugati műveltsége révén politikája szövegíróje legyen Nyugaton. Az ő feladata a Moszkva által meghirdetett európai biztonsági értekezlet ügyében való nyugati házalás. Ebben az ügyben tárgyalt többek közt Rómában az olasz kormány képviselőivel és VI. Pál pápával is. Az olasz kormány több más nyugati kormányhoz hasonlóan azon az állásponton van, hogy az európai biztonsági értekezletre szükség van, de előkészítése hosszabb időt vesz igénybe és csak akkor tarthatják meg, ha sikerül jól előkészíteni. Más szóval ez annyit jelent, hogy nem tudják, sor kerül-e egyáltalán az értekezletre vagy sem. A bizonytalanság fő oka, hogy a terv Moszkvából indult ki.

Miről tárgyaltak a Vatikánban?

A negyven perces magánkihallgatás során sorra vették a nemzetközi kérdéseket, a béke és a háború ügyét, a fejlődésben elmaradt népek támogatását és a két felet kölcsönösen érdeklő témákat. A találkozó után kiadott nyilatkozat kiemeli, hogy a budapesti vendég vatikáni látogatása szigorúan magán-jellegű volt. Péter János nem kormánya megbízásából és nem hivatalos tárgyalások folytatása végett kereste fel a Pápát. A budapesti jelentés is ilyen stílusban készült: «VI. Pál pápa fogadta magánkihallgatáson Péter Jánost. Személyes, bizalmas és hasznos megbeszélést folytattak időszerű nemzetközi kérdésekről és a kétoldalú kapcsolatokról.»

Több nyugati lap római munkatársa úgy értesült, hogy a pápa csak röviden érintette Péter János előtt a nemzetközi problémákat. Annál behatóbban foglalkozott a magyar katolikus egyház tarthatatlan helyzetével. Az állam továbbra is akadályozza az Egyház munkáját. Egyre jobban korlátozza a hitoktatást és a hivatásukat teljesítő papok közül

többet éppen a vallásoktatás miatt börtönbe vetettek és jelenleg is pert készítenek elő a múlt év szeptemberében lefogott papok és világi katolikusok ellen. A pápa szóváltotta a püspöki kinevezéseket is és hangoztatta, hogy a II. Vatikáni Zsinat döntése értelmében az államnak el kell ismernie, hogy az Egyház az államtól függetlenül nevezze ki a püspököket. Az államnak azt is el kell ismernie, hogy az Egyháznak joga van az evangélium szabad hirdetéséhez, iskolák és egyéb intézmények fenntartásához, stb.

A Mindszenty-kérdés

A megfigyelők értesülése szerint Péter János elsősorban azt akarta elérni a pápánál, hogy megoldják a Mindszenty-kérdést. Kádár János külügyminisztere vatikáni látogatása előtt néhány héttel az UPI-munkatársának adott nyilatkozatában kijelentette, hogy a Mindszenty-kérdés «bizonyos mértékig minden érdekelteket zavar. Az amerikai kormányt, a Vatikánt és Magyarországot is. Magyarország kész megvizsgálni a megoldás érdekében minden kezdeményezést — hangoztatta Kádár — de mivel nem mi teremtettük ezt a helyzetet, a kezdeményezést sem nekünk kell megtennünk.»

Ez után a nyilatkozat után kézenfekvő, hogy Péter János megkísérelte rávenni a Pápát: hívja ki Mindszenty bíborost Magyarországról. Mi volt a Pápa válasza a sürgetésre? Nem tudjuk. A *La Croix* párizsi katolikus napilap római munkatársa úgy értesült, hogy Péter János vatikáni látogatásával sem oldódik meg a Mindszenty-kérdés. Több mint egy évvel ezelőtt König bíboros azt mondta a milánói Famiglia Mese munkatársának: Budapest szeretné, ha Mindszenty bíboros távozna az országból. De csak azzal a feltétellel járul hozzá római áttelepüléséhez, ha a Vatikán biztosítékot ad arra vonatkozólag, hogy a magyar bíboros hallgatni fog a fogságáról, a peréről, a letartóztatásáról és a vele folytatott tárgyalásokról. Külföldön pedig távöltartja magát a magyar egyházat érintő ügyektől. Ilyen feltételek mellett természetesen — mondotta König bíboros — hogy Mindszenty bíboros nem hagyja el az országot. A maga részéről ragaszkodik pere törlesztéséhez, mert ártatlanul ítélték el,

Péter János pápai kihallgatásának másik témája a kiközösített békepapok büntetésének feloldása volt. Azt kérte a Pápától, hogy a Vatikán kezelje megértőbben a politizáló papokat. Mi volt erre a pápa válasza? Nem tudjuk. Az eddigi gyakorlat ezen a téren azt mutatta, hogy a Vatikán szigorúan ragaszkodik hozzá, hogy a papok lelképásztori munkájukat végezzék és a politizálást bízzák az arra rátermett világiakra. Különben a keresztény világnézeti és erkölcsi alapokon álló világiak sem működhetnek együtt olyan politikai pártokkal, amelyek elnyomják az emberi méltóság lényeges jogait és erőszakkal korlátozzák az Egyház működését.

FÁBIÁN KÁROLY

Tihanyi Legenda

Március 20-án mutatták be gróf Nádasdy Pálné Tana balettiskolájának növendékei a bregenzi «Theater am Kronmarkt» színházban a két felvonásos hat képből álló szépséges «Tihanyi legendát».

Nádasdy Tana 1956 után került a németországi Lindauba, ahol szorgalmas és céltudatos munkával életrehívta a ma már három városra kiterjesztett balettiskoláját, amelynek keretében kifejtett munkássága az elismerés és dicséret fényét veti ránk magyarokra.

A Tihanyi Legenda pillékönnyű choreográfiája Nádasdy Tana szívéből nőtt. Ő álmodta meg színpadra, ő szervezte és készítette elő a 64 tagból álló együttest a kítűnő előadásra. A mű minden mozzanata és ritmus-íze a főgondolatot szolgálta. Plasztikussága, a fejlett balett-technika ezernyi hajlékony mozdulata, élénken revelálta a mi sajátos regivilágunk gazdag termőföldjéből kinőtt édes-bús mesét. A 14. század távlatába visszanyúló történetet leheletkönnyű gráciával táncolta élénk a kítűnő gárda. Láttuk a nyáját terelgető pásztorfiút, palástkáját a Balaton fövenyére ejtő szépséges kisasszonyt, a kérelhetetlen királyi apát, a leánya vidítására előperdült udvari népek tarka forgatagát. A legutolsó felvonás táncrescendójában a vízbeiramodó kecskék hadát.

Tánc és zene, az egész darabot átszövő andalító jurulyaszó vissza-visszatérő motívuma, a Tihany holdfényes sziluetjét mutató díszlet harmónikus egysége káprázatos szépségben prezentálta a rege éteri hangulatát s végezetül a melankólia és fájdalom megrázó fináléját.

Forró tapsok bizonyították, hogy a több országból összegyűlt közönség megértette azt a népet, mely ma szárnyaszegett s melynek bujdosó jiai és leányai idegen tavak mentén eszik a hazátlanság kenyerét. De nekünk, magyar nézőknek ez az este visszahozta, ide varázsolta a «Magyar Tengert»: az aranyhidat, a nádas puha zizegését, a szőlőhegyek gyümölcsös illatát, a balatoni éjszaka ezüstös firmamentumát.

Nádasdy Tana, az egykor Nirschy növendék maga is ott táncolt a színpadon, a királyi udvar bronz-parókás mulattatójának szerepében. Alakítását kítőző taps jutalmazta. Megemlítem külön még a szereplők közül a tehetséges Horváth Ágneszt.

... És ahogyan az utolsóként lebukó hófehér kecskegida halódásában belevesszett a képzeletbeli Balaton vizébe, az felért — minden magyar elfogultság nélkül — az egészen nagyok híressé vált «haldokló hattyu»-jával.

Büszke örömmel gondolunk arra, hogy Nádasdy Tanában a magyar legenda-világ kincses-tárának ilyen hivatott és lelkes őrzőjét és művészt köszönhetjük.

DR. SZAKÁTS ISTVÁNNÉ

Zürich. Ős István, St.Gallenban élő neves festőművész, Zürichben (Kirchgasse 38, Tel. (051) 52 75 94) április 23- május 12-ig műveiből kiállítást rendez «Schwarzer Himmel» címmel. A kiállítást április 23-án este 8 órakor nyitották meg.

Események és közlemények

Brüsszel, Március 14-én, vasárnap a más-napi nemzeti ünnep előestéjén a Magyar Ház kápolnájában ünnepélyes mise volt hazánkért. Utána a ház nagytermében ünnepély volt, melynek keretében a brüsszeli magyar táncsoport és a magyar iskola kis növendékei szerepeltek nagy sikerrel.

A brüsszeli magyar katolikus lelkészség a nagybőjti lelkigyakorlat megtartására az idén Dr. Ikvay Lászlót, az ismert egykori budapesti lelképásztort kérte fel, aki jelenleg a svájci Fribourghban működik. A lelkigyakorlat Virágvasárnap az esti nagymise szentbeszédével kezdődött, s a nagyszünet estei ünnepélyes mise szentbeszédével, két szín alatti szentáldozással és pápai áldással végződött. Az öt estén tartott lelkigyakorlatos előadások mindegyikén átlag 70-80-an vettek részt. — A nagyhét második felében — csütörtöktől húsvétig — a nagyhéti szertartásokat is megtartották magyar nyelven, az új liturgikus előírások szerint.

Külön dicséret illeti azokat a magyar híveket, akik a nagyhét folyamán minden estéjüket arra áldozták, hogy a lelkigyakorlatos előadásokon és a szertartásokon részt vegyenek!

München. A bajorországi magyarok a müncheni r.kat. egyházközség rendezésében f. év június 13-án a Szent Istváni Millenium előkészítési ünnepségei keretében Scheyernbe/Pfaffenhofen/Ilm zárandokolnak. A Scheyern-i bencés apátság magyar szempontból azért nevezetes, mert 996 őszén Szent István itt esküdött örök hűségét Gizella bajor hercegnőnek. A 11 órai szentmisét megelőzően 10 órakor ünnepélyt tartanak a kastli magyar gimnázium ének- és táncsoportjának részvételével.

Stockholm. A lelkigyakorlat szép sikerrel zárult. 21 férfi és 27 nő vett részt a lelki megújulásban. P. Horváth Kálmán jezsuita atya tartotta az értékes előadásokat. A lelkigyakorlat hatósugara messzebb ér mint Stockholm környéke. Ez évben 5 személy vett részt Upsalából.

A missziós lelkész menekülttáborokat látogatott nagybőjten. Alvesta, Moheda és Flen menekülttáboraihoz közel 500 magyar érkezett. A lelkész arra is kéri a táborokban tartózkodó magyar testvéreinket, amint állandó címük lesz, tudassák a stockholmi magyar lelkészséggel:

Ungerska Katolska Självavarden

P. Solymár János S. J.

Drottningatan 88 B., ög.

111 36 Stockholm, Tel. 08-11 16 56

Stockholmból is társasutazást terveznek repülővel Fatimába. A tervek szerint két hetes nyaralásból utaznak fel öt napra Fatimába a magyar zárandoklat napjaira. Érdeklődni lehet a lelkészségen. Előrelátható indulási dátum; aug. 5.

DIÁKCSEREAKCIÓ 1971.

Szerte Európában, de tengerentúl is minden évben megújuló gond a szülők számára gyermekeik nyári nyaraltatása. Felmerül a

világjárás helyes és szükséges gondolata, idegen nyelvek tanulásának szükségessége, nem utolsósorban a szülők részére egy «gyermekmentes» nyári szabadság igénye. Lehetne sorolni tovább is szempontokat, de ez túl messzire vezetne.

Ezen kedves gondok megoldására, leegyszerűsítése érdekében indított nyári diákcsere akció igen hasznosnak ígérkezik, különösen ha az anyagi szempontokat is figyelembe vesszük. Svájc az idegenforgalom hazája és így nem véletlen, hogy az akciót a nemzetközi magyar megsegítés területén igen szép eredményeket elért Svájci Magyar Keresztény Munkásszövetség indította el útjára.

Az akció lebonyolításával a szövetség egy nagy tapasztalatokkal rendelkező utazási irodát bízott meg, mely a munkát ellenszolgáltatás és költségtérítés nélkül magára vállalta, csupán az egyébként is szükséges utazási jegyek kiállítását, vagy a felmerülő esetleges hotelfoglalás intézését kéri az érdeklődőktől. Levelezés magyarul is lehetséges.

Érdeklődők egyszerű levelezőlapon írják meg címüket az alábbi címre:

Natural Voyages SA

2, rue St.Honoré

CH - 2001 Neuchatel.

Minden érdeklődő kap kérdőívet, melyen fel kell tüntetni az adatokat, s azok alapján az iroda összehozza az érdeklődőket.

MAGYAR GYERMEKTÁBOR HOLLANDIÁBAN

11-ik gyermektáborunkat az idén Hollandiában tartjuk. Reméljük, hogy az eddigi táborok sikere tovább fokozódik: sok magyar fiú és leány jelentkezik.

A tábor programja:

dél előtt: magyar nyelv, történelem, néprajz, földrajz, ének keretében ápoljuk hazánk és népünk ismeretét;

dél után: sport; úszás, labdarugás, atlétika, stb.;

este: táborút, népi tánc, stb. teszi érdekessé és kellemessé a táboréletet.

A tábor helye:

Harderwijk a holland tengerparton, nem messze Amsterdamtól.

A tábor ideje:

1971 július 3-17-ig.

Jelentkezés:

Ft. Dobai Sándor magyar lelkésznel (személyesen, telefonon, vagy írásban). Címe: B-4000 Liège, rue des Anglais 35; telefon: (04) 23 39 19.

Részvehetnek 7-16 éves gyermekek, 7 évesnél fiatalabbak csak akkor, ha a szülő is elkíséri és résztvesz a segítségben; 16 évesnél idősebb jelentkezőket segítőknek, nevelőknek kérünk fel. — Kérjük, hogy a jelentkezést ne halasszuk az utolsó hetekre, hanem tegyük meg lehetőleg már május végéig. —

A jelentkezés alkalmával 5 USA dollárnak megfelelő valuta előleget kérünk. — Részvételi díj 32 USA dollárnak megfelelő összeg.

Kérjük a szülőket; lehetőleg úgy rendezék nyári szabadságukat, hogy gyermekeik a táborozáson résztvehessenek.

Szeretettel várjuk a gyermekeket egész Európából!

A «MIKE» FELHÍVÁSA

A Németországi Magyar Iparosok, kereskedők és Vállalkozók Egyesülete (MIKE) — rövidesen újból kiadja a Németországban, Ausztriában és Svájcban működő és Magyarországról származó önálló üzletemberek és szabadfoglalkozásúak

C Í M T Á R Á T .

Az új címtár 15.000 példányban jelenik meg és — szakmák szerint csoportosítva — a magyarországi származású vállalkozók adatait tartalmazza.

A címtárban való egyszerű közlés díjtalan!

Kérünk minden magyar vállalkozót, hogy adatait haladéktalanul küldje el szervező irodánk címére; egyben kérünk minden magyart, hogy közölje velünk az általuk ismert iparosoknak, kereskedőknek és vállalkozóknak a címét, akik a történelmi Magyarország területéről származnak s beszélnek nyelvünket.

A MIKE-CÍMTÁR ez alkalommal a címanyagon kívül mindazokról a jogi és gyakorlati tudnivalókról tájékoztat, amelyek a mindennapi életben szükségesek. (Menedékjog, állampolgárság, vízum, lakásszerzés, stb.)

Szervező irodájának címe: 8 München 13. Winzerer Str. 32. Telefon: 52 65 74.

JÓTÉKONYSÁGI KONCERT a Magyar Gimnázium javára

Váczi Gyula, St.Gallenban élő magyar zongoraművész, április 17-én jótékonyági hangversenyt adott a Burg Kastl-i Magyar Gimnázium javára.

A gazdag műsor előtt — felölelte a zenei világot nagyjait — Szabó Ödön volt kastli diák, a «Koldus diák» hosszú-éves szerkesztője, magyar és német nyelven előadást tartott a Magyar Gimnázium fontosságáról, anyagi helyzetéről és nagyvonalú adakozásra szólította fel a nagyszámú közönséget.

Köszönetet mondott Váczi Gyulának, aki sűrű koncert-programja és tanári tevékenysége mellett szakított magának időt, hogy önzetlenül támogassa művészetével a Kastl-i magyar iskolát.

Az iskola jövője érdekében Váczi Gyula még arra is vállalkozik, hogy más városokban is megismételje ezt a zongoraestjét, ha a helyi magyar egyesületek a megrendezést elvállalják. Egy baseli koncert már tervezve van.

Reméljük, hogy ez a nagyszerű kezdeményezés visszahatna talán, mert nemcsak jótékonyaságról, hanem nagyszerű zenei élményről is tanúskodik.

Otthoni zárandokok a pápánál

Egy idős paraszttasszony elment a székesfehérvári turista irodába és bejelentette: zárandoklatot kíván vezetni Rómába, szerezzék meg a szükséges engedélyt. A bejelentést tudomásul vették és elindult a hajszá. Az állami hatóságok előbb elutasították a «zarándok» utat. A turista kirándulás ellen nem volt kifogásuk. A józan paraszttasszony személyesen kereste fel az Állami Egyházügyi Hivatalt és azt mondta: ha olyan jó az állam és egyház viszonya, ahogyan azt hivatalosan hirdetik, akkor minden magyar katolikusnak jogában áll Rómába zárandokolni. Vagy zárandoklat vagy semmi. Hosszú hetek után megjött a válasz: a zárandokút ellen nincs kifogásuk. Újabb nehézségek kezdődtek a zárandokút lelki tartalmának biztosítása ellen, de a szervező asszony ezeket is elhárította. Három autóbusszra is elég lett volna a közben jelentkezettek száma, de a turista iroda csak két Ikárusz-buszt adott és egy zárandoktól 7800 (hétezer nyolcszáz) forint részvételi díjat szedett a nyolc napos római útra. Ebből két napot töltöttek Rómában. Jártak Assisiben, Firenzében és Velencében meg Páduában.

A pápának a kihallgatás alkalmából egy kis hordó magyar bort, magyar sütésű kenyeret és a magyar népművészet legszebb alkotásaiból készült gyűjteményt nyújtottak át. A Szentatyá a szervező asszonynak külön megköszönte bátorságát és fáradozását. Menynyire csak a közbotrány elkerülése érdekében adta meg az állam a zárandokúthoz a hozzájárulást, abból is kitűnik, hogy a hazai sajtóban eddig (ápr. 18.) egyetlen sort sem közöltek róla. A rádió is hallgat. Még a Szülőföldünk adásában sem jelezték, hogy székesfehérvári zárandokok jártak Rómában.

Ugyanezen a pápai kihallgatáson egy másik magyar zárandokcsoport is megjelent. Ez Bácskából jött. Lehetek harmincan. Fiatal papjuk kísérete el őket. A Bazilika mellékhajójában előbb misén vettek részt és a szentáldozáshoz járultak. Azért jöttek, modotta a fiatal pap: meg akarják köszönni a jó Istennek, hogy nem üldözték ki őket hazájuk földjéről és megmaradtak kereszténynek. Azért jöttek, hogy Rómában megerősödjenek hitükben és visszatérve a bácskai kis faluban buzgó apostolai legyenek az evangéliumnak. Így találkozott a római szent Péter bazilikában Szent István országának két csoportja a március 24-iki pápai kihallgatáson.

A pápa a kihallgatás során külön megemlékezett a magyarokról. Külön üdvözölte őket, mint a székesfehérvári székesegyházi plébánia híveinek képviselőit, akik a magyar kereszténység ezer-éves jubileuma alkalmából jöttek Rómába. A Szentatyá örömmel köszöntötte «a nemes és Számunkra igen kedves nemzet» gyermekeit, akik eljöttek, hogy megköszönjék a jubileum alkalmából küldött apostoli levelét és a székesegyháznak adott lelki javakat, a jubileumi búcsút. «Mindezek a magyar hívek dicséretét hirdetik — folytatta a pápa — buzgó hitükről tanúskodnak, valamint arról, hogy milyen őszinte kötelek lúzi a magyarokat Szent Péter székéhez. Biztosak vagyunk benne — mondotta a Szentatyá — hogy ez a zárandoklat a keresztény-

ség központjába, az Apostolfejedelem sírházhoz, növeli bennetek a nemes elhatározásokat, bátorít a keresztény erény gyakorlására, hogy plébániai közösségek, melyet Isten Igéje és a mennyei szentségek táplálnak, a keresztény élet világító példája legyen és növekedjék, mint a család, melyet Isten és a testvéri szeretet forraszt egyggyé. Ebben a tudatban adjuk Rátok és honfitársaitokra különös atyai szeretettel áldásunkat. Isten veletek!»

A pápa beszéde során megemlékezett Kisberk Imre címzetes püspök, székesfehérvári apostoli kormányzóról is, aki Shvoy Lajos, megyéspüspök halála után vette át az egyházmegye kormányzását. A Szentatyá ezzel kapcsolatban sajnálkozását fejezte ki, hogy az apostoli kormányzót még nem nevezhette ki megyéspüspökké. Ebből a néhány szóból is látszik, mennyi nehézséget támaszt a budapesti kormányzat az egyházi munkában.

Lesz-e folytatása a zárandoklatnak? A székesfehérvári világi kezdeményezés annyira meglepetésszerűen jött, hogy sem odahaza sem Rómában nem mernek arra gondolni, hogy újabb zárandokoknak adnak utazási lehetőséget Magyarországról. A pápa nem merte kifejezni óhaját, hogy a székesfehérvári csoportot újabbak követik majd az év folyamán és a jövőben. A budapesti kormányzat egyházpolitikájának megmerevedésére vall az is, hogy a megfigyelők sem hasonlították össze ezt a kezdeményezést az ezelőtt tíz évvel elindult jugoszláv kezdeményezéssel. Annak idején Tito azzal adta tudtára Rómának és a világnak, hogy jobb belátásra tért egyházpolitikájában, hogy megnyitotta a püspökök, a papok és a katolikusok előtt a Rómába vezető utat. A jugoszláv püspökök zavartalanul jöhettek Rómába. A papok és a katolikusok kisebb, nagyobb zárandokereget vezettek Rómába és később Lourdesba és Fatimába is. A kispapok tömegesen indultak külföldre tanulmányútra és az országban az állami hatóságok lemondtak arról, hogy beavatkozzanak az egyház ügyeibe. Ez a megváltozott egyházpolitika vezetett a két fél közt a diplomáciai kapcsolatok rendezéséhez és Tito államelnök legutóbbi vatikáni látogatásához.

Érdekes, a magyar zárandokok római látogatásával kapcsolatban senkinek sem volt az a benyomása, hogy Budapest, ha tízéves kétséssel is, de talán mégis jobb belátásra tér egyházpolitikájában. A váratlan esetet inkább csak kivételnek tekintik, aminek aligha lesz folytatása. Pedig ha valamikor erre alkalom lenne, akkor a magyar kereszténység ezer éves jubileuma lenne az. Ez lehetővé tenné az állam számára is, hogy némi megértésről tegyen tanúságot a sok súlyos politikai tévedés, erőszak és az igazságtalan kirkak perек után. Ez azonban némi messzebbre látást követelne a budapesti vezetőktől. Amiről eddig nem tettek tanúságot. S ha nem talán megcsillanna bennük a bölcsesség szikrája, az éppen olyan nagy meglepetés lenne, mint a jelenlegi zárandoklat Rómában.

(N. A.)

A Magyar Bizottság

Nyilatkozata

Rákosi történelmi felelősségéről

FE — A Magyar Bizottság március 22-én ülést tartott Msgr. Varga Béla elnöklétével New York-i központjában és egyhangú határozattal megállapította Rákosi Mátvás történelmi felelősségét.

Rákosi Mátvás február 5-én halt meg a Szovjetunióban, hamvait Magyarországra átszállították, az urnát a családtagok jelenlétében február 24-én elhelyezték a Farkasréti temető kolumbáriumában. Sem a szovjet, sem a magyarországi kommunista párt nem tekintette saját halottjának, haláláról hivatalos jelentést nem adtak ki, a temetésen nem képviseltették magukat. A sajtó, a rádió, televízió nem emlékezett meg róla, a pártvezetőség nem méltatta, nem minősítette. Kiiktatták a történelemből, mintha sohasem létezett volna.

De lehet-e hallgatással napirendre térni Rákosi Mátvás tettei felett? Ó kényszerítette kommunista uralom alá a magyar népet, kegyetlenül elnyomta; az országot romlásba döntötte.

Ha van kivétel a nemes felfogás alól, hogy «halottakról jót vagy semmit», akkor Rákosi esetében a kivétel jogos és indokolt. A Magyar Bizottság megállapítja Rákosi Mátvás felelősségét a magyarság elnyomásáért és az ország romlásba döntéséért, de egyben azt is megállapítja, hogy Rákosi bűneiben és felelősségében osztoznak munkatársai, akik közül még mindig sokan vannak vezető pozíciókban, de osztozik maga a kommunista párt is, mely hiába változtatja nevét, változatlanul Moszkva szolgálatában a magyar nép elnyomásának véres instrumentuma.

A Magyar Bizottság megállapítja, hogy nem Rákosi teremtette a kommunizmust, a kommunizmus szülte Rákosit és tette lehetővé erőszakos, kegyetlen uralmát. Az egész kommunista rendszer felelős a magyar nép ellen elkövetett bűnökért, ezek kivégzéséért, tízezrek bebörtönzéséért, százezrek kifogatásáért életformájukból és kiüldözéséért hazájukból.

A magyarországi kommunista rendszer hallgathat Rákosi bűneiről, mert osztozik bennük. A magyar nép képviselőiben a Magyar Bizottság nem hallgathat, ezért állapította meg Rákosi és a párt felelősségét Isten és a történelem előtt.

Essen. Az esseni magyar misszió hívei szép számmal vettek részt az idén a nagyheti és a húsvéti szertartásokon. A nagybőjt utolsó vasárnapján Essenben keresztúti ájtatosságot is tartottak, s utána meghallgatták a plébánia kultúrermében J. Seb. Bach Chaonne-jét Sikorszky Antónia hegedűművész nő kitűnő előadásában. Mikó György lelkész pedig a húsvéti szertartásokat ismertette. Virágvasárnap és húsvétvasárnap d.e. Duisburgban volt ünnepi istentisztelet, d.u. pedig Essenben, melyet az ételek megáldása követett. A velük tartott húsvéti «agapé»-n közel száz hívő vett részt jó-hangulatban. Húsvéthétfőn d. e. Oberhausen-ban, d. u. pedig Moers-ben gyűlt össze a magyarság hasonló ünneplésre.

Emlékezzünk

1711 május 1-én, 260 évvel ezelőtt feloszlott a kuruc sereg Nagymajtényánál. A nyolc esztendő harcának az általános kimerültség és a békevágy vetett véget. Ez a tény adott Károlynak erőt, hogy tárgyalásokat kezdjen az osztrákokkal, Rákóczi határozott akarata ellen. A Fejedelem letette Károlyt a fővezérségről. A hadseregnek és a környékbeli uraknak értekezlete elfogadta a békefeltételeket, és megkötötték a «Szatmári békét» 1711 április 30-án. Másnap Károlyi és Pálffy János megszemlélték a kuruc ezredeket a majtényi mezőn. Itt Károlyi letétette mindenkiel a hűségesküit, a sereg 149 zászlóját a földbe szúrta, és több mint 10.000 ember hazaszéledt. Rákóczinak három heti időt adtak a hűségeskü letételére. Ez természetesen nem történt meg, és ő számított Péter cár és Ágost lengyel király segítségére a harc folytatására.

1901 május 1-én, 70 évvel ezelőtt született Budapesten Szerb Antal író és irodalomtörténész. Magyar, német és angol szakos tanárként doktorált 1924-ben.

Németh László (aki szintén most volt 70 éves) ezt írja Szerb Antalról, a Világirodalom története című könyve megjelenése alkalmával, «Irodalomtudósaink közt kevés a művészember. Szerb Antal az. Ért az árnyalatoknak azon a nyelvén, amely nélkül a halhatatlanok minden frása (akárhogy tudjuk a rájuk vonatkozó irodalmat, pletykákat, évszámokat) zavaros abrakadabra, melyre szegény tudósunk még zavarosabb madárnyelvvvel felel...»

«Azt szeretném, ha át tudnék adni valamit a gyönyörűségből, a megrendülésből, a megszállottságból, amelyet én éreztem egyes művek olvasása közben, amit nekem jelent az, hogy van a világon irodalom. Ezért nem is ragaszkodtam a hívős tudományos, közlő előadásmóddhoz, nem titkoztam megrendültségemet és nem idegenkedtem a pátosztól sem; vannak dolgok, amelyekről nem illik meghatottság nélkül beszélni. Báresak könyvem hozzá-

járulna ahhoz, hogy gyarapodjék és erősödjék az igazi olvasók kicsiny konfraternitása, napjainkban, amikor hallgatnak a Múzsák, és összebújnak, akik a Múzsákat tisztelik. Mert a világnak égető szüksége van egy kis jóságra — és aki a könyvet szereti, rossz ember nem lehet.» Ez a néhány sor a Világirodalom Története bevezetőjéből van.

1945 január 27-én halt meg Balf-ban, az internáló táborban, vagy munkatáborban.

1841 május 11-én, 150 évvel ezelőtt született Pauler Gyula, történétíró. Főbb művei a következők voltak: Wesselényi Ferenc nádor és társainak összeesküvése; a Habsburg királyok története 1526-1825.; A magyar nemzet története Szent Istvánig. — Meghalt Badacsonytomajban 1903-ban.

1861 május 23-án, 110 évvel ezelőtt született Kaposvárott Rippl-Rónai József festőművész. Münchenben és Párizsban tanult. Párizsban egy ideig Munkácsy műtermében dolgozott, aki lehetővé tette, hogy képeinek másolásával fenntartsa magát. Rippl-Rónai nemesak másolt Munkácsy képeket, hanem az ő szellemében is festett korai korszakában.

Rippl-Rónai művészeti fejlődése érdekes és jellegzetes példája a korabeli felfogásnak. Párizsban a korszerű stílusba kapcsolódott, idehaza színesebbé vált, végül nemhogy megmerevült volna, hanem elernyed, művészete játékosá lazul. Fénykorában, párizsi és kaposvári korszakában sem fogta meg a problémákat gyökérükön, a nehézségek java része felett el-siklott. Az alakítás közvetlen elfogulatlan bája, ragyogó egyénisége s művészetének ellenállhatatlan artistikus megjelenése azonban a magyarországi stílusátörékvések élére állította, egyetlen festőnk sincs, aki a szecesszionizmus nemzetközi stílusához ily zamatos nyelven szólt volna hozzá. (Magyar Művészet 1800-1945; Genthon István írásában.)

1846 május 27-én, 125 évvel ezelőtt született Bécsben gróf Apponyi Albert. Politikus volt egész életében, és sokszor nagyon nehéz döntések elé állították. 1898-ban az «Esztergom, politikai és társadalmi hetilap»-ban, «Mese egy emberről és egy kutyáról» cím alatt, többek között a következőket írja:

«Einen Mann hungerte manche Stund.
Er ging und kaufte sich einen Hund.

A versnek a folytatása pedig az, hogy ezt a kutyát betanította az értelmes gazda arra, hogy lopkodja össze neki a vidék baromfiát, sőt ha néha kész peccsenyét csenhet, hozza el azt is: így azután megélt a gazda is, meg a hűséges apportter is. Eddig a mese...»

A kormánypárt megkérte ebben az időben Apponyi Albertet, hogy támogassa őket. «Meg vagyunk győződve, hogy a hazafias felszólítás az ezópusi kujtorgó rókának a szava; de fönt az ágon nem ül a rekedt károgozó holló, s így ez a kísérlet teljesen dugába dől. A vérmes reményű kormánypártiak összeszedhetik lépes vesszőket, mert arra már nincs az a veréb, aki reá szálljon. Legkevésbé pedig hederít e lépes vesszőkre Apponyi; Édesgették, csalogatták, hívogatták annyiszor, s megcsalták ugyanannyiszor.» (Prohászka O. M. 21, 49.)

Újra a Taygetos szikláján?

Az ókori Spártában minden családapának megvolt a joga, hogy döntsön újszülött gyermeke sorsa fölött. Ha úgy gondolta, hogy a kis emberpalánta csenevész, nem egészséges, vagy éppenséggel fölösleges, fölvitte a Taygetos hegy egyik meredek sziklájára és lehajította a mélységbe.

Ez a gimnázium első osztályaiból megmaradt reminiscencia elevenedett fel bennem, amikor az egyik napilapban két olvasói levél is került elém. A Német Nőgyógyászok Társasága évi közgyűlésén hangzott el a következő elvi megállapítás: «Ma már elvitathatalan tény, hogy a már megtermékenyült petesejt emberi életet hordoz!»

«Ha ez ma már általánosan elfogadott nézet, akkor ezt az emberi életet már ettől az időponttól védeni kell. Etikailag tilos megsemmisíteni és az államnak kötelessége ezt a legvédtelenebb teremtményt büntetőjogi védelemben részesíteni. Mert nem lehet elméletetek és más «értéktelen életetek» elpusztításán fölháborodni, másfelől meg a meg-nem-születettek életét kiszolgáltatni az emberi önkénynek.» — Irta az egyik levélben egy bochumi egyetemi tanár.

Az ellenvéleményt a felvilágosult és emancipált női nem nevében egy hanau asszony képviselte, aki többek között így írt: «A nőgyógyász kongresszusról írt beszámolójuk olvasása közben nagyon csodálkoztam, hogy milyen sok szót vesztegettek a meg-nem-születettek jogaival kapcsolatban, de ugyanakkor említést sem tettek az anya jogairól, aki kihordozza és világra hozza.

Ha az ember helyesli a fogamzásgátlást, azaz a nemi életet az életadás szándéka nél-

MAGYAR KÖNYVEK ÉS HANGLEMEZEK

Fekete István: Ballagó Idő	DM	12.—
Gárdonyi Géza: Isten rabjai:		9.—
Galsworthy: Forsyte Saga, I-IV.		50.—
Herczeg Ferenc: Gyurkovics fiúk — Gyurkovics lányok — Gyurka és Sándor; 3 könyv egybekötve (díszkötésben)		18.—
Herczeg Ferenc: Pogányok		12.—
Harsányi Zsolt: Ember küzdj		24.—
Márai Sándor: Itélet Canudosban		18.—
Móra Ferenc: Ének a búzamezőkről (díszkötésben)		15.—
Mécs László: Vadócha rózsát oltok		21.—
Wass Albert: Adjátok vissza a hegyeimet		21.—
Wass Albert: Elvész a nyom		19.—
v. Adonyi-Naredy: Ungarns Armeé in zweiten Weltkrieg		20.—

Magyar könyvek és hanglemezek igen gazdag választékban kaphatók. Kedvező árak. — Kérje új, részletes katalógusaimat.

Fenti árakhoz jön még a szállítási költség.

Dr. Milotay György

7 Stuttgart-Münster, Elbe Str. 73.

kül, akkor nem kényszeríthető egy asszony sem arra, hogy a nemi élet esetleges következményét akarata ellenére viselje. Azt az időpontot, hogy egy nemkívánt élet kifejlődését és születését mikor lehet és szabad megakadályozni, nem az szabja meg, hogy mikortól tekintendő a csira embernek, hanem egyes egyedül az a körülmény, mikor és meddig jelent (a terhesség megszakítása) orvosai kockázatot az asszony egészségére. Egy, még meg nem született lénynek nincsenek jogai az anyával szemben, mert nincs öntudata és születéséig egy jogi személyt képez az anyjával.»

Mintha a Taygetos óta nem ezer évek múltak volna el! A világ csak annyit változott volna, hogy egykor az apáknak, ma meg az anyáknak van a jog fenntartva, hogy döntsenek az életbe kívánczó gyermekeik sorsa fölött? Egykor az apai hatalom és tekintély, ma meg az anyák vélt jogainál fogva.

A kereszténység állásfoglalása e kérdésben abból indul ki, hogy az ember erkölcsös lény (ens morale), azaz minden cselekedetének minősítést ad annak viszonyulása Isten a természetben és a kinyilatkoztatásban adott törvényeihez. Senki sem vonja kétségbe a házastársak jogát a nemi élethez. De mert a joggal szemben mindig kötelesség áll a mérleg serpenyőjében, kötelességük elfogadni a nemi élet természetes következményeit is. S ha egy asszony szíve alatt egyszer új élet jelentkezik, ezt az életet óvni, védeni és életre hozni joga és Istentől rendelt kötelessége. Ez új élettel szemben nincs joga az anyának, csak kötelessége. Joga a gyermeknek van; az élethez. Ezt megakadályozni, Isten ötödik parancsolatja értelmében, közönséges gyilkosság, annak minden következményével együtt.

Ez a beszéd keménynek és kérlelhetetlennek tűnik az első pillanatra. De nem sokkal durvább és szívtelenebb hang-e az, amikor egy asszony a szíve alatti magzattal szemben és ellen jogokat emleget? A taygetosi világ gondolkodása és erkölce ez!

Rudolf Augstein, a «Spiegel» főszerkesztője egyszer cikket írt «Krisztus és a pille» címen. Egy olvasó erre spontán csak ennyit válaszolt neki: «Kár, hogy az Ön édesanyja még nem ismerte a pillét!» — Mit szólna a hanau levél írója, ha édesanyja is vallotta, sőt alkalmazta volna az anyák «jogairól» szóló nézeteit?

A keresztény világnézet nagyon is tudatában van, hogy anyának lenni áldozat, sőt életáldozat. Ezért joggal alkalmazza rájuk az Úr szavait: «Bizony, bizony mondom nektek, ha a búzaszem nem esik a földbe és meg nem hal, egyedül marad, de ha meghal, sok termést hoz. Aki szereti életét, elveszíti azt, aki pedig gyűlöli életét ebben a világban, megőrzi azt az örök életre.» (Jn. 12, 24-25) S ha minden májusban anyák napját ünnepelünk, ez az ünnepelés nem az utcalányok gyönyört osztogató pénzsóvárgásának, sem az emancipált, jogokat emlegető asszonyok meddő virágzásának, hanem egyedül annak az áldozatos szeretetnek szól, mely az asszonyokat édesanyákká teszi s amely bennünk is életet ajándékozott, őrzött, táplált és megtartott.

MEGYESI ANDRÁS

Az élet könyvéből

A KERESZTSEK SZENTSÉGÉBEN RÉSZESÜLTEK

Belgiumban:

Frank Ivette, F. György és Kovács Ilona leánya, 1971 ápr. 11-én, Brüsszelben
Wouters Ilona, W. Willy és Kinczel Ilona leánya, 1971 ápr. 18-án, Brüsszelben

Németországban:

Anisich Katalin Teodóra, A. Ferenc és Kellauer Teodóra leánya, 1971 ápr. 1-én, Augsburgban
Toldi Attila, T. Mányás és Mélykúti Margit fia, 1971 márc. 31-én, Augsburgban
Kovács Lucia Rita, K. Bálint és Heidemeyer Adelheid leánya, 1971 márc. 16-án, Hildesheim/Emmerke-ben
Kovács Ilga Stefanie, K. Bálint és Heidemeyer Adelheid leánya, 1971 márc. 16., Hildesheim/Emmerke-ben
Balla Tibor, B. József és Benesik Katalin fia, Stuttgartban
Zvara Albert, Z. József és Janik Ilona fia, Stuttgartban

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

Belgiumban:

Baán József, 50 éves, 1971 március 22-én, Brüsszelben

Németországban:

Zdimirovics János és Salamon Etelka, 1971 ápr. 3-án, Rielasingenben
Klebach Hans Rolf Dieter és Koller Marlies, 1971 márc. 27-én, Offenburgban
Kocet János és Benesik Irén, 1971 ápr. 17-én, Mannheimben
Szelesi Antal és Major Mária Olching/München-i lakosok, 1971 márc. 21-én, Baján

AZ ÖRÖK HAZÁBA TÁVOZTAK

Németországban:

Mathias Pálné szül. Mészáros Etelka, 79 éves, 1971 jan. 16-án, Freiburgban
Kölley Ernő nyug. m. kir. tábornok, 85 éves, 1971 ápr. 2-án, Baden-Badenban
Wintergerst Ferenc, 80 éves, 1971 febr. 25., Rielasingenben
Rakussné szül. Balázs Margit, 91 éves, 1971 márc. 12-én, Rosenheimben
Horváth Gyula, 83 éves, 1971 ápr. 7-én, Westerham/Münchenben
Cueron Miklósné szül. Reiter Gizella, 95 é., 1971 ápr. 9-én, Münchenben

Svájcban:

Margit Wettstein von Westersheimb szül. báró Bornemissza, 1971 ápr. 17-én, Asconában

† Nett István

— a példás keresztény munkás

Ha valaki kívül álló, idegen látta volna a temetését, a több száz résztvevőt és a sok szép koszorút a ravatal körül, alig gondolta volna, hogy egy menekült magyar munkást temetnek. Az üzem majdnem minden dolgozója kivonult, a környék magyarsága is összejött s a koporsó körül a téli idő ellenére szép élővirág koszorúk és a szalagokon egyesületek, családok utolsó üzenetei.

Ki volt ez a kis igénytelen, szerény megjelenésű, mindig szomorkás munkás?

Tulajdonképpen forradalmár, «hithű párttag» lehetett volna származását illetőleg. Szüleitől elhagyatva, árvaházakban nevelkedett. Hiába szeretett volna tanulni, nem volt, aki oltalmába vegye. Korán el kellett jegyeznie életét a bányával. Legénylakásokban hányódik, mindenkit kiszolgál, hogy megtűrt legyen. Zászlóvivője lehetett volna otthon a rendszernek, hisz értelmes, tehetséges autodidakta. De hamer kiismeri a «munkás paradicsomot», átlát a hamis propagandán és 56-ban a szabadságot választja.

Idekönt aztán megnyilatkozik szép lelki világa. Miként a zord, sziklás vidéken is nyílik virág, úgy mutatkozik meg nemes szíve a szabadságban.

Becsülettel, szorgalommal dolgozik. Szépen keres. Összegyűjti a környék fiataljait, futbalcsapatot alakít, trenérozza a csapat tagjait, meccseket köt le, utazik a körülötte kialakult lelkes csoporttal.

Egy magyar családnak két gyermeke jár a magyar gimnáziumba. Mikor látja, hogy ez nehéz teher a családnak, az egyik gyermek tanítását ő fizeti a sajátjából. Minden gyűtésnél jőpéldát ad, a lelkésznek is buzgó segítője, minden magyar szentmisén jelen van.

Vége eléri élete célját: élettársat talál magának s amint mondta: «a világ legboldogabb embere lettem». Sajnos, a boldogság nem sokáig tart. Súlyos autószerencsétlenség után nehéz sérülésekkel és sebekkel kerül kórházba. De még itt is, a halállal viaskodva, mások nyomorát akarja enyhíteni. Mikor utoljára meglátogattam, arra kért, hogy pénztárcáját ürítsem ki s adjam át a kórház másik végén fekvő súlyos beteg magyar diáknak. Sajnálkozva jegyzi meg: «De miért is nem gyűjtöttünk már eddig is a részére?»

Figyelmeztettem, hogy a pénzre a baleset után neki is nagy szüksége lesz s nem akarom, hogy megfossa magát a tekintélyes összegtől. Erre kijelenti, hogy ez nagyon rosszul esnék neki s valaki mást kér meg, vigye át a pénzt a beteg magyar diáknak.

Ez volt utolsó látogatásom nála, neki is ez volt utolsó tette. Másnap reggel halott volt.

A temetőben azt mondtam koporsójánál: «Ha módomban lenne, szentté avatnám ezt a munkást!»

BANYASZ KAROLY

Értékes ajándék anyák napjára

VECSEY JÓZSEF

Emlékezés

Mindszenty bíboros édesanyjára

A könyv ára 19.— svájci frank, — 4.50 US dollár, vagy annak megfelelő valuta.

Megrendelhető:

a Magyar Nyomdában

(Ungarische Buchdruckerei)

9000 St.Gallen, Frongartenstr. 15. Schweiz.

Szerelem – Házasság – Család

Túl fiatal vagyok ?

«14 éves vagyok, és van egy 16 éves udvarlóm. Hetente kétszer találkozunk, néha többször is. Anyám azt mondja, hogy túl fiatal vagyok ehhez, de a többi gyerek is ezt teszi. Én nem látok semmi rosszat ebben. Mi rossz van benne?»

Válaszunkat elsősorban azokhoz a 14-16 évesekhez intézzük, akiknek még nincsenek udvarlói. (Sokan vannak ilyenek, annak ellenére, hogy a levélíró szerint minden társa az ő példáját követi.) Tapasztalatunk az, hogy falrahányt borsó azoknak a fiataloknak beszélni, akik már rendszeresen adnak találkákat. Azért, mert udvarlójuk van, azt képzelik, hogy már sokkal okosabbak, mint amit koruknál fogva várna tőlük az ember. Mivel a felnőtteket utánozzák, azt hiszik, hogy jogos vitapartnerei a felnőtteknek, mikor azok figyelmeztetik őket, hogy nem okos az, amit tesznek és több kár, mint jó származhat belőle.

Az udvarlótartást csak azokkal kapcsolatban lehet helyeselni, akik

1. gondolhatnak már arra, hogy legalább néhány éven belül házasságot köthetnek;
2. elég érettek ahhoz, hogy felismerjék a vele járó veszélyeket és ellenálljanak azoknak;
3. akiket a találkák nem gátolnak kötelességük végzésében.

Egy 14-15 éves fiatal, aki még iskolába jár, aligha felel meg a feltételeknek. Még jónéhány év van hátra addig, míg megházasodhat; jelenleg iskolai kötelességeinek teljesítésére kell fordítania minden erejét. Ebben semmi sem gátolja jobban, mint a diákszerelem: a találkákra fordított idő, azon kívül pedig az ábrándozás, ami még a tanulásra

szánt időt is zavarhatja s így ellophatja. S mindenekelőtt még túl fiatal ahhoz, hogy észrevegye azokat az erkölcsi veszélyeket, melyek hasonlóan éretlen partnere részéről várhatnak rá.

Nagy szükség volna arra, hogy minél több középiskolás fiatal ellenálljon a manapság annyira elharapódzott udvarlási láznak és sexhullámnak. Bármennyire is magasztalja mindezt a mai újpogány világ!

Olvasóink figyelmébe.

Immár egy éve, hogy lapunk e helyén sorozatosan közöljük a szerelem — házasság — család problémáival foglalkozó, kérdés-felelet formában írt cikkeket. Ez az emberiséget egyik legmélyebben érintő problémakör, természetesen tehát, hogy szóban és írásban egyaránt kaptunk hozzászólásokat. Ezek között a legzajosabb helyesléstől a legszélsőbb negatív kritikáig minden árnyalat megtalálható. Egyik azt diicséri e cikkekből, hogy «ragaszkodnak a katolikus erkölcstan szilárd tanításához, és nem engednek a ma divatos, többnyire laza felfogásnak». Mások szerint ósdi, zsinat előtti nézeteket képviselnek, amelyek a modern lélektan és pedagógia szempontjából ma már nem állják meg a helyüket. Volt aki egyenesen a «Humanæ vitæ» enciklika «meg nem alkuvó» hangját helyesli sorainkban, más Tóth Tihamér könyveinek ma részben már elavultnak vélt megállapításait fedezi fel bennük. Az is előfordult, hogy valaki a cikkeik kérdés-felelet formáját kifogásolta, s az erkölcstan elavult (?) kazuisztika-módszeréhez hasonlította. Hogy mennyire nincs igaza, azt mutatja, hogy a legmodernebb vallásos «zsebkönyvek» (livres de poche) közt egymás után jelennek meg az ilyen kérdés-felelet formában kiadott sorozatok (pl. La boîte à questions, Paris 1963;

Dialogues sur la foi, Paris 1971). Ez tehát csak hajánál fogva előráncigált kifogás!

A véleményeknek ez a megoszlása mindenesetre jellemzően tükrözi korunk szellemi zűrzavarát. Az lenne a csoda, ha nem térnének el egymástól a vélemények cikkeinkkel kapcsolatban manapság, amikor maga a pápa, vagy egy világhírű teológus sem mondhat, vagy írhat valamit anélkül, hogy nyomban a legkülönfélébb kifogásokat és ellenvetéseket ne hívna ki maga ellen. Hogyan várhatnánk hát, hogy pont a lapunkban közöltek senki ne kifogásolja. Jó is a kritika, mert szellemi mozgás és nem tespedés jele.

Mivel a hozzánk eljutott vélemények pozitív és negatív irányban megoszlának (s eddig nem a negatívok vannak többségben), azért úgy véljük, hogy Donald F. Miller «Boldog házasság» c. könyve, amelyből e cikkeket vesszük, az arany középutat foglalja el a különböző vélemények között. Így alkalmas lehet arra, hogy olvasóink tanuljanak belőle, ha nem is osztja mindenki mindenben a véleményét.

Örömlénk, ha a jövőben még több hozzászólást kapnánk s azok közlésével élénk sajtótívat alakíthatnánk ki. Ez nagyon érdekes és tanulságos, s így lehet a legtöbb kételyt, félreértést megtárgyalni, ill. eloszlatni.

(A hozzászólásokat az Életünk szerkesztőségének címére kérjük: CH-9000 St.Gallen, Frongratenstr. 15. Ungarische Buchdruckerei)

Magyar Cserkész-tábor Kastl bei Ambergnél

A magyar Cserkészszövetség európai kerületének müncheni magyar csapatai Szent István első királyunk születésének ezer éves évfordulója alkalmából

SZENT ISTVÁN JUBILEUMI NAGY-TÁBORT

hirdettek meg 1971 július 24-től - augusztus 7-ig, a festői szépségű Kastl bei Amberg közelében.

A cserkész-tábor három altáborral működik majd:

«Székely-altábor» — kiscserkészeknek 7-éves kortól — a bärenhoji cserkészházban (erre jelentkezhetnek szórvány cserkészek is 10-14 éves korig);

«Alföld» leánycserkész-altábor a kastli erdőben, — leánycserkészek részére;

«Palóc» fiúcserkész-altábor ugyancsak a kastli erdőben, — cserkészek részére.

Mindhárom táborra szeretettel hívják meg a müncheni cserkészek más európai magyar csapatok vezetőit, tagjait. — A nagytáboron az amerikai és kanadai magyar csapatok fiatal vezetői küldöttsége is részt vesz.

Jelentkezni lehet írásban, — június 1-ig — a Magyar Cserkészszövetség európai kerületénél (Ungarischer Pfadfinderbund), 8 München, Trogerstrasse 48.I. — W.Germany. —

Minden jelentkezőnek részletes tábori ismertetést küld a táborparancsnokság.

SZÓRAKOZTATÓ KÖNYVEK — NYELVKÖNYVEK — SZÓTÁRAK

Claire Kenneth: Május	Mannhattanben	DM	22.—
Claire Kenneth: Forgó táncparkett			20.—
Claire Kenneth: Egon naplója			18.—
Agatha Christie: A Bertram szálló			8.—
Agatha Christie: Temetni veszélyes			8.—
Chandler: Magas ablak			9.—
Chandler: Kicsi nővér			8.—
P. Howard - Rejtő: Az elsikkasztott pénztáros			7.—
P. Howard - Rejtő: Ezen egy éjszaka			7.—

Timár - Siptár: Német nyelvkönyv I-II.			17.—
Szenci: Tanuljunk gyorsan angolul			8.—
Magyar-angol, angol-magyar, magyar-német zsebszótárak darabonként			8.—
Magyar-német kéziszótár 50.000 szóval			22.—
Német-Magyar kéziszótár új kiadású			25.—
Két kötetes kiadásban jelentek meg a magyar-német, német-magyar, magyar-angol, angol-magyar Nagyszótárak, darabonként			84.—

Nyelvoktató lemezek állandóan raktáron!

Hanglemezekben Európában a leggazdagabb választék!

Kérje díjtalan könyv- és hanglemez katalógusainkat!

S. Katko «Musica Hungarica» 8 München 13, Agnesstr. 45.

Tel. 180-911

HIRDETÉSEK

Keresünk

valódi vagy átképzett

**SZERSZÁMLAKATOSOKAT,
SZERSZÁMKÉSZÍTŐKET**

nagy karosszéria
szerszámok gyártásához.

Csak valóban kitanult szakemberek
jelentkezzenek, legalább 50 %-os
német nyelvtudással!

6 hét próbaidő, véglegesítés után
lakásszerzésben is segítünk.

Dr. MELEGHY K. G.

**Werkzeugbau und Presswerk
5070 BERGISCH GLADBACH**

HIVATALOS FORDÍTÁSOKAT

magyar-német és német-magyar nyelven
olcsón és gyorsan elkészíték Ausztria és
Svájc területére is!

Wilhelm Divy

All. vizsgázott törvénytudományi hivatalos
fordító és tolmács,

799 Friedrichshafen, Linderstr. 50.

«BOUTIQUE MARIA»

Bécsi Magyar divatáru üzlet
a város szívében.

Kosztümök, kabátok, ruhák és blúzok
nagy választékban. Méretre rendelések!

Pongrácz Mária

Wien 1, Herrengasse 2-4.

Tel.: 63 50 222

Szent István ünnepség Fatimában

Az idei Szent István ünnepséget Fatimában tartjuk, ahová ebből az alkalom-
ból több zarándoklat indul.

Az óhajoknak megfelelően Németországból, Svájcából és Franciaország keleti ré-
széről a következő utazási lehetőségek vannak:

1. Külön repülőgép. Indulás aug. 10-én 22 óra körül Baseltől Lissabonba. Meg-
érkezés után a zarándokokat külön busz viszi Fatimába. Az elszállásolás penziók-
ban és magán lakásokon lesz. Teljes ellátás. Visszaindulás Fatimából 16-án 23 h
körül. Érkezés Baselba 17-én a korai órákban.

A külön repülőgép indításához 89 személy jelentkezése szükséges.

Teljes költség: 870.— francia frank, 670.— svájci frank, 582.— DM.

2. Rendes repülőjárat. Indulás Mulhouse-Basel-i repülőtérrel aug. 10-én 7 órakor,
érkezés Lissabonba (párizsi megszakítással) 14 órakor. A repülőtérrel külön busz
indul Fatimába, közben városnézés Lissabonban. Érkezés Fatimába 19 órakor. El-
szállásolás és teljes ellátás a fatimai tartózkodás alatt. Indulás vissza Fatimából
Lissabonba 17-én, külön busszal. Repülővel Lissabonból, Párizson át, Basel-Mul-
house-ba 10.45 h, érkezés 22.05 órakor.

Teljes költség: 1.033 francia frank, 795 svájci frank, 692.— DM.

3. Külön autóbussz indítása Németországból (Stuttgart) Svájc, Franciaország, Por-
tugálián keresztül (Stuttgart — Basel — Geneve — Lyon — Montpellier — Irun
Santander — La Coruna Porto — Fatima útvonallal). Indulás Stuttgartból aug.
6-án és visszaérkezés aug. 19-én. Teljes ellátás az utazás alatt és Fatimában. Leg-
alább 30 személy jelentkezése szükséges.

Teljes költség: 990 francia frank, 760 svájci frank, 664.— DM.

A árakban az ital és a repülőtér díj nincsen benne. Gyermekeknek (12 éven alul)
20 % kedvezmény.

A rendes repülőgépjáratral utazók tartózkodásukat meghosszabbíthatják és a por-
tugál tengerparton pihenhetnek. Ebben az esetben az utazás lebonyolításával meg-
bizott *Havas-Voyages*, 4, rue du Sauvage, Mulhouse, Franciaország, mindenkinek
felvilágosítást ad.

Jelentkezési határidő: 1971 május 20.

Jelentkezni lehet:

Svájc területén: Ft. P. Cserháti Ferenc, 3000 Bern, Sulgeneckstr. 7.

Németországban: Ft. P. Szőke János, 7000 Stuttgart 1, Werastr. 63.

Kelet Francia-

ország területén: Ft. Kiss István, 57 Metz, 7, rue de l'Abbé Risse;

Ft. P. Kovách Angelus, 67 Strassburg, 35, rue des Capucins.

Jelentkezés esetén az illető lelkésznel 150.— Fr, ill. 150.— DM befizetendő.

A lemondáskor az utazási irodák nemzetközi szabályai érvényesek.

Az Életünk

elfogad hirdetéseket,

azok közlését kérjük

a Gazdasági Bizottságon keresztül

P. Szőke János címén beküldeni:

D. Stuttgart 1,

Werastr. 63.

Telefon: 43 37 86

*A nyomda a Gazdasági Bizottság
megkerülésével nem fogad el
hirdetést.*

HAZAI HENTESÁRU

1 kg paprikás füstölt kolbász	9.60 DM
1 kg véreshurka	6.— DM
1 kg rizses májashurka	6.— DM
1 kg paprikás szalonna	5.— DM
1 kg disznósajt	7.— DM
1 kg húsvéti sonka (főznievaló)	14.— DM

25.— DM-től portómentesen
szállítunk.

Vizonteladóknak — előzetes meg-
állapodás után — engedmény.

Csak Németország területére szállítunk.

Taubel Mihály

hentesmester

6710 Frankenthal /Pfalz

Peter-Rosegger Str. 3.

Tel. (06233) 92 58

36 ÉVES ÉPÍTŐIPARI TECHNIKUS
VAGYOK.

Franciaországban végeztem a szakiskolát.
Mint technikus és rajzoló 10 éves gyakor-
lattal rendelkezem a híd, gyár és lakás-
építés kivitelezése tanulmányozásában.
Stuttgart-München vagy Frankfurtban
szeretnék 3 hónapig (június, július, és
augusztus) építőipari vállalatnál hasonló
munkakörben mint itten dolgozni.
Kérem honfitársaimat, hogy legyenek se-
gítségemre.

Címem: Bujnoczky Ottó,

38 TER Rue du Poirier Fourrier,

Argenteuil (95)

France.

Tel. 961-82-11 á Argenteuil.

Magyar gégírónőket

állandó alkalmazásra és kiegészítő
munkára keres a Szabad Európa
Rádió Magyar Osztálya. Korha-
tár 45 év. A jelentkezéseket rövid
életrajzzal az alábbi címre kérjük:

Radio Freies Europa

Ungarische Administration

8 München 22.

Englischer Garten 1.

Rövid hírek

Acquinói Szent Tamás műveinek kiadására XIII. Leó pápa 91 évvel ezelőtt bizottságot szervezett. A kritikai kiadást 51 kötetre tervezték. Eddig 23 kötet jelent meg és a további 12 kiadását tervezik. A név- és tárgymutató összeállításánál elektronikus számítógépeket is használnak, ez megkönnyíti az utolsó kötet összeállítását.

A Vatikáni Rádió adásait ezentúl zavarás nélkül, tisztán lehet hallani a Skandináv országokban, a Közelkeleten és a Szahara területén is. A középhullámú adót újabb 150 kilowatt energiával sugárzó adóállomással erősítették meg.

A déltiroli lakosság legnagyobb része (95 százalék) szükségesnek tartja a keresztény hitet. Az innsbrucki egyházmegye szociográfiai felméréséből vált ez ismertté, amelynek eredményét egy 200 oldal terjedelmű tanulmány összegezi.

A müncheni Caritas igazgatója levelet intézett az Olimpiai Bizottság elnökéhez. Arra kérte Willi Daumet, hogy szabad- és kedvezményes jegyek kiadásával tegye lehetővé beteg és nyomorék fiataloknak az Olimpiai Játékokon való részvételt. Ellenszolgáltatásként a Caritas és a Máltai Lovagrend szolgálatát ajánlotta fel az 1972-es játékok idejére.

Hollandia elnéptelenedett városközpontjaiban egyre több templom bezárására kerül sor. Rotterdamban pl. az elmúlt 15 év folyamán az új lakótelepeken 60 templom épült, amelyeket a városközpontból áttelepült lakosság látogat. Bredaban pedig az 1964-ben bevezetett új anyagi támogatás rendszere miatt nem tudják a templomokat fenntartani.

A Vatikán nem ajándékoz többé nemesi címeket és rangokat — közölték hivatalosan. Évszázados szokás volt ugyanis, hogy arra különösen érdemes személyeket hercegi, grófi, vagy nemesi ranggal tüntettek ki. Az utolsó pápa, aki ilyen kitüntetésekkel még adományozott, XII. Pius volt. VI. Pál pápa már évek óta nem tartja meg a római nemesség szokásos karácsonyi és újévi fogadását sem.

Három francia miniszter azt indítványozta, nyilvánítsák Európa kulturális útjává a Santiago de Compostelaba vezető régi zarándokutat. Mindhárom miniszter olyan francia város polgármestere is egyben, amely Spanyolország patrónusának, Szent Jakab apostolnak a sírjához vezető úton épült. Spanyolországban az 1971. évet szentévvé nyilvánították és Compostelaba az idén több millió zarándokot várnak.

Az orosz-ortodox egyház új fejét, Alexej pátriárka utódját a május 30 - június 2. között tartandó zágorszki zsinaton választják meg. Az ortodox pünkösd ünnepén, amely az idén június 6-ra esik, iktatják be ünnepélyesen hivatalába az új pátriárkát. Az ünnepségekre az egyházak is elküldik képviselőiket, így a Vatikán is delegációval képviselteti magát.

Junipero Serra boldoggáavatását kéri a pápától California szenátusa. A kérelmet még a kormányzónak kell jóváhagynia. J. Serra 1713 november 24-én Mallorcán született, hosszú éveken keresztül mint ferences szerzetes az indiánok között tevékenykedett. 1769-től számtalan keresztény indián települést alapított Felsőcaliforniában, amelyekből a mai San Francisco és San Diego is keletkezett.

A Vatikáni Könyvtár belga származású vezetője, a jezsuita Alfons Raes korára való tekintettel benyújtotta lemondását. A pápa elfogadta azt és kinevezte utódját, az osztrák származású Stickler szaléziánus páttert.

F. M. Blanco, a 48 éves egykori spanyol divatröjzölő, szerzetes közösséget alapított szülővárosában. Az örökimádás mellett azok segítségére szeretnének lenni, akik erkölcsi és szellemi támogatásra szorulnak és várnak. A közösségnek egyelőre 7 tagja van, közülük kettő pap. Az új alapítást jóindulattal támogatja a helyi érsek, a tagok pedig a vatikáni megerősítő jóváhagyásra várnak.

Stift St. Florian (Ausztria) idén ünnepeli fennállásának 900 éves évfordulóját. Az ünnepségek a május eleji zarándoklattal kezdődnek, Flórián napján júniusban pedig bel- és külföldi Sängerknabek együttes hangversenyére kerül sor. Az ünnepi szentmisét König bécsi kardinális mondja június 27-én.

Az Egyházi Törvénykönyv revízióját előkészítő bizottság megküldte új javaslatát az egyes nemzetek püspöki konferenciáinak állásfoglalás végett. Így pl. kikérlik a véleményt arról, hogy ezentúl az öngyilkosok is egyházi temetésben részesülhessenek-e, s milyen módon mérsékeljék az ún. kánoni büntetések szigorát, az egyházi kiközösítések rendelkezéseit, stb.

Kempis Tamás német misztikai író (1380-1471) halálának 500. évfordulójára különbejegyzés is emlékezik a német posta. A bélyegkép a szerzőt «Krisztus követéséről» c. művének írásánál ábrázolja. A művet 60-nál több nyelvre lefordították. Az első magyar fordítás Pázmány Pétertől való.

Assisiben megkezdődött a Szent Ferenc életéről szóló film forgatása. Zeffirelli olasz filmrendező az angol Graham Faulknernek adta a főszerepet, Szent Ferenc alakítását.

Rómában az európai püspöki konferenciák elnökévé a francia Etchegaray marseillei érseket választották meg. Aelnök lett a breslaui érsek, Kominek és a namuri segédpüspök, Musty.

Bajorországban az elmúlt évben 744 templomi betörést regisztrált a rendőrség. 132 kegytárgy tűnt el és 542 perselyt fosztottak ki. Ugyanebben az időszakban 242 nagyértékű műemléktárgyat loptak el. Nemrég nagy feltűnést keltett a müncheni Blutenburg kápolnából elrabolt Madonna esete is.

Figyelem

1971 május 1-től
Szerkesztőségünk és a Nyomda címe megváltozik!

A Magyar Nyomda átköltözik a Frongartenstr. 15. sz. alá (régi helyiségétől kb. 300 méter)

Új címünk:
Magyar Nyomda
Ungarische Buchdruckerei

9000 St.Gallen
Frongartenstr. 15

Telefonunk a régi:
(071) 22 55 28

MEGHÍVÓ

Szeretettel várjuk magyar testvéreinket és svájci barátainkat 1971 május 16-án 3 órakor kezdődő

ANYÁK-NAPI ÜNNEPSÉGÜNKRE.

Az ünnepséget a Guthirt Kirchgemeinde-haus nagytermében rendezzük.

A műsort a zürichi magyar ifjúság, a eserkészek és svájci vendég gyerekek szolgáltatják.

Műsor után tombola és büffé.

Zürichi Magyar Nőegylet

Az Életünkben megjelent írásokért minden tekintetben azok szerzői felelősek.

Lapzártá a hónap 15-én, hirdetéseket pedig csak a hónap 12-ig fogadunk el!

Életünk

Az európai magyar katolikusok lapja

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Vecsey József

Szerkesztőség és nyomda:

Ungarische Buchdruckerei

9000 St.Gallen, Frongartenstr. 15.
(Schweiz)

Telefon: (071) 22 55 28

Előfizetés egy évre: 8.— svájci frank

Egyes szám ára: 0.70 svájci frank.

É l e t ü n k — Unser Leben
Monatschrift für die ungarischen
Katholiken in Europa

Redakteur und Herausgeber:

Dr. Josef Vecsey

Redaktion und Druck: Ungarische Buchdruckerei, 9000 St.Gallen (Schweiz), Frongartenstr. 15.

Telefon: (071) 22 55 28

Kto, Krt. 603 Ungarische Buchdruckerei
Sparkassa der Administration St.Gallen
Bezugpreis jährlich: 8.— Sfr.